

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

TEDNIK

Savinjske NOVICE

ŠTEVILKA 27

MARGARETA ATELŠEK

**Vsak od nas si zasluži trenutek
za smeh, za razvedrilo,
za dobre sosede...**

**REČIŠKA OSNOVNA
ŠOLA NAJLEPŠA
V REGIJI
(stran 5)**

**POLETJE NI SAMO ČAS
BREZSKRBNIH
POČITNIC
(stran 15)**

**ZAKAJ TAKO
RADI OPRAVLJAMO?
(stran 21)**

Foto: Benjamin Kanjir

OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE
Muzejski trg 1 a

3000 CELJE

SN00032

KOTNIK
KOTNIK

KOTNIK

GRADNJE IN SLIKOPLESKARSTVO
Igor KOTNIK, s.p.

Nikole Tesla 6, 3310 Žalec

GSM 041/612 283

Telefon/fax

03/710 30 97

Telefon 03/710 30 96

E-mail

igor.kotnik@siol.net

- SUKOPLESKARSKA IN ZIDARSKA DELA
- IZDELAVA VSEH VRST FASAD (TOPLOTNE FASADE, KLASIČNE FASADE)
- ADAPTACIJE, OMETI IN ZUNANJE UREDITVE
- DELA NA VIŠINI Z DVIŽNO KOŠARO

slikopleskarstvo že od leta 1965

UGODNAPONUDBATOPLOTNOIZOLATIVNIHFASAD
KOMPLETNEFINALIZACIJE OBJEKTOV

Zadruga Mozirje
v sodelovanju
z Mercatorjem

ZADRUŽNE TRGOVINE -
VEDNO Z VAMI
Zadruga mozirje

Zgornjesavinjska kmetijska
zadruga Mozirje z.o.o.

V vseh združenih poslovalnicah z živili do 11. julija 2002

Pizza šunka, kg

629,90 SIT

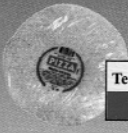
Paradižnikovi koščki, 500 g

199,00 SIT

Testo za pizzo, 250 g

284,00 SIT

Mlečna čokolada Figaro, 100 g

89,00 SIT

Družinski kornet, 8 kom

469,00 SIT

Očiščeni celi lignji, 500g

869,00 SIT

Kava Barcaffé, 500 g

699,00 SIT

Prebranec, 850 g

359,00 SIT

Ugoden nakup sadja!

Breskve

Melone

Belo Grozdje

Lubenice

in še veliko ostalih izdelkov za vroče poletne dni!

Narobenik oglasa: Zgornjesavinjska zadruga Mozirje z.o.o., Cesta na Lepo Njivo 2, Mozirje.

Habit
upravnice i stanovanj, d.o.o.

PRODAJATE, KUPUJETE,
ODDAJATE V NAJEM NEPREMIČNINE!
MI POSKRIBIMO ZA VSE

NEKAJ IZ NAŠE PONUDBE:

PRODAMO - Manjšo kmetijo Rečica v Savinjski dolini obsega novo nedokončano stanovanjsko hišo, gospodarsko poslopje in staro hišo ter zemljišča (travniki, njive in gozd) v skupni velikosti 3,2 ha.

ZA OSTALO PONUDBO POKLIČITE

[Http://www.rly.si/habit/](http://www.rly.si/habit/)
MNOGI NAM ZAUPAJO ŽE VRSTO LET.
ZAUPAJTE NAM ŠE VI IN NAS POKLIČITE.
Telefon: 03 898 1600, GSM: 041 665 223

SAM
Podjetje za komercialni inženiring d.o.o.
Prelog, Pod hribom 2, 1230 DOMŽALE.

Telefon: 03/ 839 41 90, 839 41 91
839 47 71; fax: 03/ 839 47 72

SAM NAZARJE
Lesarska 26, Nazarje

IZKORISTITE UGODNE CENE:

Bobrovec TONDACH
1.674 SIT/m² z dostavo

- STREŠNIK BRAMAC
- OPEKA
WIENERBERGER ORMOŽ
še po starih cenah
z dodatnim
popustom.

Del. čas vsak dan med 7. in 19. uro ob sob. med 7. in 13. uro.

MOŽNOSTI OBROČNEGA ODPLAČEVANJA!

DOSTAVA Z AVTODVIGALOM NA DOM!

SITRA

Savinjska cesta 4,
Nazarje (Grad Vrbovec)
Tel. 83-90-810

Kot pogodbeni partner Gorenjske BPD, d.d. Kranj opravljamo vse vrste poslov z vrednostnimi papirji.

**PRI NAS LAHKO NA BORZI PRODATE ALI KUPITE
DELNICE SKLADOV IN PODJETIJ.**

- POZOR!** Za prodajo delnic obvezno potrebujete:
- potrdilo o lastništvu delnic (zadnji izpis iz KDD)
 - fotokopijo veljavnega osebnega dokumenta s sliko
 - fotokopijo davčne številke
 - fotokopijo prve strani hranilne knjige ali bančne kartice
 - za mladoletne osebe fotokopijo rojstnega lista

ZA OSTALE INFORMACIJE POKLIČITE.

Narobenik: Sira t.a.o., Čumiljsko 10a, Čumiljsko

**NAJVEČJA IZBIRA MODNIH POLETNIH OBLAČIL
PO ZELO DOSTOPNIH CENAH ZA MALE IN VELIKE:**

- ▶ kratke, capri in tričetrt hlače
- ▶ majčke za otroke in odrasle
- ▶ kopalke in še mnogo drugih stvari...

EK-JEANS, PLETISA, BIGG-R, PAMP, SEXES...

Vsi izdelki so slovenskih proizvajalcev.

**TRGOVINA
KRIM CENTER**

Marija Križnik s.p.
Na trgu 28, Mozirje
Tel. št.: 58-33-323
PE OKONINA
Tel. št.: 58-41-441

»Prve dni avgusta 1930 je sonce grelo posebno močno. Prijetno poletno čebljanje življenja je vršalo po Gornjem Gradu, ljudje so bili radoživi in spomini na vojne čase že skoraj zbledeli. Tirnice vsakdana so skoraj neopazno drdale mimo ljudi. Franc Kocbek je ležal v svoji sobi tih in osamljen. Pljučnica je telesno razjedala njegovo telo, ki je bilo duševno ubito že nekaj časa. Preužitkar se je zdel samemu sebi, samo misel na planine mu je krepila vse bolj pojemajoče studence življenja.

...

Idealen zanos se vseli v bolnikovo dušo, ko zmoti njegovo plavanje nad obzorji planin gornjegrajski župnik Maks Šlander. Kljub temu, da so bili cerkev in duhovščina velikokrat na nasprotnem bregu, je ob slutnji smrti Kocbek dovolil, da so mu pripeljali duhovnika. Vdan v usodo je opravil spoved in sprejel zakramente, kot je navada ob umirajočem.

Zdravnik, dr. Jeraj, je pristopil k bolniku, ko je duhovnik opravil s svetim oljem. Nemočno se je zazrl v izmučeno telo človeka, ki je ljubezen do lenarških klopotcev zamenjal za strast do savinjskih planin in gora. Poslednji drobci peska so se

presipali v peščeni uri in se dokončno presuli in obmirovali.«

Zgornji citat sem si sposodil iz zadnjega poglavja nove knjige o Francu Kocbeku, ustanovitelju in dolgoletnem predsedniku Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva. Ko je igralec gornjegrajskega amaterskega gledališča Jože Remšak - Zofler na predstavitvi knjige doživel prebral omenjeni del njene vsebine, ki opisuje okoliščine Kocbekove smrti, ko so ga z izjemo Branka Zemljiča zapustili tako rekoč vsi prijatelji in znanci, se mi je v glavi povsem spontano porodila primerjava z glasbenim genijem Wolfgangom Amadeusom Mozartom. Tudi on je bil tako kot Franc Kocbek strastno predan svojemu delu, tudi on je ob svojem plodnem ustvarjanju podlegel nekaterim slabostim, ki so metale senco na njegovo delo, in tudi on je bil pospremljen s tega sveta na bistveno skromnejši način, kot bi si na račun rezultatov svojega dela zaslužil.

Publicist Edi Mavrič - Savinjecan je s svojo novo knjigo opravil veliko delo. Razveseljuje dejstvo, da se na gornjegrajski občini zavedajo pomena pisane besede in so v ta namen pripravili investirati finančna sredstva. Slikovita primerjava z nekaj metri asfalta, ki jo je ob tej priložnosti uporabil župan Toni Rifelj, je dovolj zgovorna: asfalt propade v nekaj letih, knjiga je večna. Slovenska knjiga.

Franci Kotnik

IZ VSEBINE: 27

Aktualno:

Kdo nas bo naučil domoljublja? 4

Intervju z Margareto Atelšek:

"Vsi si želimo, da Okonina ne bi bila več pozabljen kraj" 6

Solčava:

Nov most povezuje med dolino in notranjostjo države 9

Gornji Grad:

Pregled uspešnega osemletnega obdobja 10

Glasbena šola Nazarje:

Odsanjali so sanje 10

Razstava na Rečica ob Savinji:

Predmeti za sleherni slovenski muzej 11

50 let planinstva na Ljubnem:

Srečanje žlahtnih planinskih prijateljev 12

Območno združenje veteranov:

Opravili svečano veteransko dejanje in razvili prapor 17

6. DP v lovski kombinaciji:

Odlična organizacije in vrhunski rezultati 18

Na naslovnici: Utrinek z dneva odprtih vrat vojaške policije v Kokarjah

ISSN 0351-8140, leto XXXIV, št. 27, 5. julij 2002. Izhaja vsak petek. Ustanovitelj: Skupščina občine Mozirje. Izdajatelj: Savinjske novice, Franci Kotnik s.p., Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje. Telefon: 03/83-90-790, telefon in faks: 03/83-90-791, transakcijski račun 33000-3313301838. Glavni in odgovorni urednik: Franci Kotnik. Pomočnica glavnega in odgovornega urednika: Vesna Petkovšek. Stalni sodelavci: Edi Mavrič-Savinjecan, Aleksander Videčnik, Ciril M. Sem, Benjamin Kanjir, Jože Miklavc, Igor Solar, Karolina in Edvard Vrtačnik, Alenka Klemše Begič, Igor Pečnik, Marija Sodja-Kladnik, Franjo Pukart, Milena Kozole, Marija Šukalo, Nastasja Kotnik, Avgust Robnik, Kmetijska svetovalna služba, Zavod za gozdove. Tajnica uredništva: Barbara Zacirkovnik. Računalniška obdelava: Uroš Kotnik. Trženje: Helena Kotnik, mobilni 041/793-063, helena.kotnik@email.si. Naslov uredništva: Savinjske novice, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje. Telefon: 03/83-90-790, telefon in faks: 03/83-90-791. E-pošta: savinjske.novice@siol.net. Internet: http://www.savinj-novice-sp.si. Cena za izvod: 259,00 SIT, za naročnike: 220,00 SIT. Tisk: Grafika Gracer, Lava 7b, Celje. Naklada: 2.650 izvodov. Rokopise, objave, razpise in oglase je potrebno dostaviti v uredništvo najkasneje osem dni pred izidom tekoče številke. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost sodi časopis Savinjske novice med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Pridržujemo si pravico krajšanja besedil. Pisem bralcev in oglasov ne lektoriramo. Izključno pisne odgovore sprejemamo za naslednje trimesečje.

SLOVENIJA JE PRAZNOVALA DAN DRŽAVNOSTI

Kdo nas bo naučil domoljubja?

Slovenija je 25. junija praznovala enajsti rojstni dan. Na predvečer praznika je bila v dvorani mozirskega kulturnega doma občinska slovesnost, ki so jo pripravili člani kulturnega društva Jurij Mozirje. Povezovalka Jelka Repenšek je s Cankarjevimi besedami že uvodoma potrkala na vest vseh, ki so se udeležili prireditve, morda pa še bolj tistih, ki se je niso. Vprašala se je, kdo bo tisti heroj, ki nas bo naučil ljubiti domovino, če tega ne bomo čutili v sebi.

Plesalci iz Šmartnega ob Paki so se zavrtili ob taktih starih zgornjesavinjskih plesov

(foto: Ciril M. Sem)

Gospodarstveniki, znanstveniki, delavci, pedagogi, športniki, šolarji in drugi so dandanes tisti, ki trkajo na vrata. Na vrata, ki si jih je Slovenija odprla s plebiscitno odločitvijo za samostojno deželo na sončni strani Alp. Kljub mnogim pozitivnim posledicam, ki jih je prinesla samostojnost, pa se je potrebno ozreti tudi na temnejše plati.

Prva je sledila že v prvem samostojnem jutru, ko so tanki »jugo« vojske preplavili mnoga mesta. Odpor, ki je sledil, je dal jasno vedeti, da odločitev za samostojnost ni le farsa, ki bi jo izmila jutranja rosa. Brez pogumnih posameznikov, ki so tvegali in tudi dali življenja za zarjo neodvisnosti, bi se težko pričakovana Slovenija zopet odma-

knila v nedogled, je na prireditvi dejal slavnostni govornik, župan Jože Kramer.

Enajst let je pri človeku doba otroštva, ki je polna otroških bolezni. Tako je tudi pri državi, ki jo bremenijo neizkušenost, teža preteklosti, samovolja in večkrat samovšečnost posameznikov. Dejstvo je, da se socialne razlike večajo iz

dneva v dan, da gospodarstvu peša moč in da bo potrebno poiskati nove poti za dobrobit vseh Slovencev. Zavoljo tega morajo, kot je dejal župan, državljani večkrat pokazati svojo trdno odločenost, da bodo premagali težave in svetu dokazali, da so vredni neodvisnosti. Tudi ob vstopu v razne evropske povezave.

Župan je prireditev izkoristil tudi za čestitke in skromna darila najboljšim osmošolcem z osnovnih šol Mozirje in Rečica. Zaželel jim je, da bi cvet znanja zalivali tudi v prihodnje in bili čimprej pripravljeni za sprejemanje odgovornih nalog, ki jih čakajo.

Prireditve so s prepevanjem popestrili člani kvinteta Koledniki, ki ga vodi Jelka Repenšek. V nadaljevanju so jih zamenjali polzelski tamburaši pod vodstvom Mije Novak. Ob koncu prireditve so zapeli, zagrli in zaplesali še člani KUD Oljka iz Šmartnega ob Paki. Zavrtili so se ob taktih starih zgornjesavinjskih plesov.

Benjamin Kanjir

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE OB 150-LETNICI ROJSTVA SLOVENSKEGA MATEMATIKA BLAŽA MATKA

Življenje, posvečeno matematiki

V Gornjem Gradu so se v dneh praznovanja občinskega praznika spomnili pomembnega rojaka, slovenskega matematika Blaža Matka. Matek se je rodil pred 150 leti v Gornjem Gradu kot mlinarjev sin. Tu je začel obiskovati šolo in se takoj izkazal za odličnega učenca. Z odliko je končal tudi šolanje na gimnaziji v Celju in nato nadaljeval študij matematike in fizike na graški univerzi.

Blaž Matek je svoje življenje posvetil matematiki. Poučeval jo je in hkrati veliko časa namenil pisanju matematičnih knjig. Bil je prvi, ki se je lotil pisanja matematičnega učbenika v slovenskem jeziku. Na pobudo društva matematikov in fizikov Slovenije se je Občina Gornji Grad, do ne-

davnega povsem neznanemu, rojaku oddolžila s spominsko ploščo, ki sta jo ob prisotnosti številnih pedagoških strokovnjakov odkrila župan Toni Rifelj in predsednik slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Boštjan Žekš.

Savinjčan

Spominsko ploščo matematiku Matku sta odkrila predsednik SAZU dr. Boštjan Žekš in župan Toni Rifelj (foto: Savinjčan)

REGIONALNA RAZVOJNA AGENCIJA CELJE

Šest prioritarnih projektov

V imenu občin statistične Savinjske regije je Regionalna razvojna agencija Celje na štiri razpise Ministrstva za gospodarstvo prijavila kar 99 projektov. Njihova celotna vrednost znaša 9,86 milijarde tolarjev. Največ prijavljenih projektov se nanaša na področje regionalne infrastrukture na območjih s posebnimi razvojnimi problemi, sledijo pa tako imenovani mali projekti.

Prioritarnih regijskih projektov je šest: Regionalna zasnova prostorskega razvoja Savinjske regije, Strokovne podlage za zmanjšanje poplavne ogroženosti in koriščenje vodnih virov v Savinjski regiji, Razvojni programski in investicijski načrt turizma subregij Savinjske regije za obdobje 2002-2006, Razvojno tehnološko središče Savinjske regije, Regionalni tehnološki center za okolje in trajnostni razvoj Erico Velenje ter Ustanovitev in zagon visoke strokovne šole za orodjarstvo.

KF

TEHNIČNI PREGLEDI MIKLAVC V NIZKI

Kmalu tudi pregledi delovnih priprav in naprav?

Ob tretji obletnici tehničnih pregledov Miklavc v Nizki se je upravičenost investicije že nekajkrat dokazala. Še bolj, kot je bilo sklepati pred začetkom izvajanja tehničnih pregledov vozil, traktorjev in delovnih strojev, se je potrdila potreba po uvedbi tehničnih pregledov motornih vozil.

V treh letih obratovanja je v Nizki opravilo tehnični pregled več tisoč lastnikov vozil (foto: Jože Miklavc)

V treh letih obratovanja je v Nizki opravilo preglede več tisoč občanov z območja Upravne enote Mozirje in okolice, kar pomeni, da so vsi ti lastniki motornih vozil prihranili več sto tisoč (ne)prevoženih kilometrov, da o številnih urah čakanja v drugih, bolj oddaljenih krajih niti ne govorimo. Zagofovo bi lahko pozitivne izkušnje potrdili tudi obiskovalci centra za tehnične preglede, direktor Toni Miklavc pa že ima v mislih nove ideje za izboljšanje in kompletiranje storitev, vendar pa so temeljni okvirji poslovanja omejeni z zakon-

skimi predpisi.

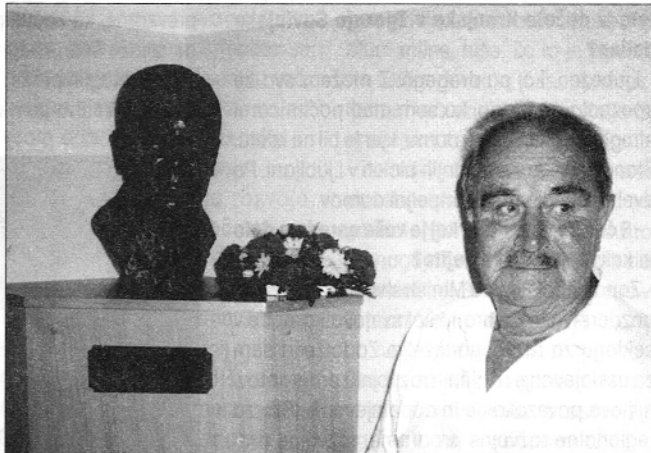
Vesela novica je nedvomno možnost za izvajanje pregledov delovnih priprav in naprav v smislu varnosti in zdravja pri delu, za katero ima podjetje osnovno registracijo in dovoljenje za delo. Bilo bi zelo koristno, če bi se Miklavc te dejavnosti zares lotil, saj bi tako številnim podjetnikom, obrtnikom in kmetom omogočil opravljanje pregledov, ki jih zahtevata zakonodaja in sistem ocene tveganja ter izjave o varnosti in zdravju pri delu.

Jože Miklavc

GORNJI GRAD

Doprnski kip priljubljenemu zdravniku

Z odkritjem doprsnega kipa dr. Paulu Lautnerju so Gornjegrajci tudi na simbolni ravni izkazali globoko spoštovanje do zdravnika, ki je služboval v Gornjem Gradu v letih od 1935 do 1962, ko ga je nasledil poznejši dolgoletni zdravnik dr. Franc Urlep. Lautner je bil izrazito ljudski zdravnik, ki se je kljub težkim medvojnim in tudi povojnim časom vseskozi zavedal osnovnega poslanstva.

Odkritju doprsnega kipa dr. Lautnerju je prisostvoval tudi njegov sin Peter Štefanič (foto: Savinjecan)

Zaradi izredne ustrežljivosti je postal ljudski zdravnik, njegova strokovna podkovanost je nemalokrat presenečala celotno takratno medicinsko stroko. Na pobudo društva upokojencev je tako poplačan dolg do človeka, ki je ostal zapisan v srcih ljudi, čeprav je zadnja desetletja svojega življenja preživel zunaj Gornjega Grada. Ne nazadnje govori v prid njegovi

priljubljenosti med preprostimi domačini dejstvo, da je bil ob slovesnem odkritju doprsnega kipa, dela kiparja Nika Kača, gornjegrajski zdravstveni dom skoraj prefesen za vse, ki so se želeli spomniti dr. Lautnerja. Svečano dejanje sta opravila predsednica društva upokojencev Helena Rus in Lautnerjev sin Peter Štefanič.

Savinjecan

MOJA DEŽELA, LEPA IN GOSTOLJUBNA

Rečiška šola najlepša v regiji

Regijska komisija je v juniju opravila ocenjevanje krajev in osnovnih šol v sklopu akcije Moja dežela, lepa in gostoljubna. Upravna enota Mozirje je pred ocenjevanjem organizirala sestanek s predstavniki občin in turističnih društev. Po dogovoru s tamkajšnjim turističnim društvom je bila Solčava prerazporejena v kategorijo »drugi kraji - alpska vas«.

Po posameznih kategorijah so najvišjo povprečno oceno dobili: Logarska dolina v kategoriji hribovskih krajev, Gornji Grad v kategoriji izletniških krajev, Solčava v kategoriji drugih krajev - alpskih vasi in Ljubno ob Savinji v kategoriji drugih krajev. Vsi navedeni kraji so se uvrstili v drugi krog ocenjevanja, enako pa velja tudi za osnovno šolo Rečica ob Savinji, ki je dobila najvišjo povprečno oceno v konkurenci devetih šol. V prihodnje naj bi osnovne šole razporedili v dve skupini glede na njihovo starost, saj je ocenjevanje novih in starih neprimerljivo.

KF

»Vsi si želimo, da Okonina ne bi bila več pozabljen kraj«

Na jugovzhodnem delu občine Ljubno ob Savinji pozdravi popotnika prijazen kraj Okonina. Osrednja vas je prislonjena v podnožje hriba, kjer se zrcalijo štirje stolpi tamkajšnje cerkve, z nasprotne strani pa vasico zaključuje porečje Savinje, ki se v zgornjem delu, pred Juvanjem, združi s cesto in hribom nad vasjo. Kar nekaj zanimivosti se najde v tem idiličnem kmečkem okolju, kamor sodi tudi potok Toplica, ki kraj s svojim pravokotnim tokom deli na dva dela. Svoj čas se je zdelo, da deli tudi ljudi, vendar poznavalci razmer pravijo, da so Okoninci v zadnjih letih vse bolj složni in napredni. Prav o tem smo se pogovarjali z Margareto Atešek.

- Kakšne življenjske okoliščine so vas pripeljale iz dežele Kranjske v Zgornjo Savinjsko dolino?

Ljubezen, kaj pa drugega. Z možem sva se spoznala na morju, ko sem med počitnicami stregla v počitniškem domu, kjer je bil na izletu. Stanovala sva v sosednjih blokkih v Ljubljani. Po dveh mesecih me je pripeljal domov.

- S čim se ukvarjate, kaj je vaše osrednje delo in kakšne konjičke gojite?

Zaposlena sem na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot svetovalka vlade v sektorju za razvoj podeželja. Zadolžena sem za usklajevanje različnih razvojnih programov, njihovo povezovanje in dopolnjevanje. Gre za regionalne razvojne programe, razvojne programe podeželja, programe CRPOV. Vsak pokriva svojo vsebino, vse pa se morajo združiti in dopolnjevati v državnem razvojnem programu. Pri tem delu je pomembno videti lepote posameznih krajev, jih povezati v možnosti razvoja, jih znati vzpodbujati, ločiti med prednostmi in poiskati različne vire financiranja.

To delo temelji predvsem na ljubezni do Slovenije, posameznih dolin, hribov, krajev, običajev in predvsem ljudi. Na spoštovanju njihovih znanj, izkušenj, tradicije. Tu so vsi ljudje enako pomembni, ne glede na to, v katerem delu Slovenije živijo, ne glede na spol in še posebej ne glede na izobrazbo, poklic in delo, ki ga opravljajo. V vsakem človeku in vsakem kraju se skrivajo izredni potenciali, lepota, znanje. Kar je skrito, je treba najti in vzpodbujati. To ni več uradni del službe. Ta del je stvar odločitve in iniciativ posameznikov, hkrati pa moj hobi.

Temu hobiju je v večjem delu posvečen skoraj ves moj prosti čas. Moj hobi so ročna dela, za katera sem pred mnogimi leti našla čas, danes pa si želim ta čas ponovno pričarati skozi dejavnosti Toplice, našega društva podeželskih žena.

- V Okonini sta si z možem postavila nov dom, urejata okolje in kmalu bo tu prava vaška vila. Vam je bivanje na deželi način življenja, izziv ali notranje hrepenenje po naravi, preprostosti ljudi?

Mož ljubi svoj rodni kraj in si je vedno želel, da bi imel tu svoj kotiček. Zato tudi nikoli nisem pričakovala, da bi bilo naše življenje omejeno le na Mengeš in Ljubljano. Ko se je odločil za gradnjo na prigovarjanje staršev, temu nisem

nasprotovala. Drugačen način življenja človek prevzame, ko začuti pripadnost. Ta se navadno izkaže šele, ko imaš svoj dom. V svoji hiši živiva okroglih pet let. Tu imava nekaj dobrih prijateljev. Vedno sem menila, da je zaradi njih

Margareta Atešek
(foto: Jože Miklavc)

prijetno prihajati. Danes vem, da je vredno prihajati tudi zaradi mnogih drugih.

Uživam v lepotah kraja. Z vsakim pogledom odkriješ nekaj novega, najlepšega, nekaj, česar drugod ni. In pogosto se sprašujem, kaj ljudje vidijo v Grčiji in drugod po svetu. Vidim, da ljudje, ki od nekdaj živijo na podeželju, ne samo v Okonini, ampak tudi drugod, ne znajo opaziti vseh lepot in jih izkoristiti. Zdi se mi tako kot košček suhega kruha, ki lačnemu pomeni vse, sit pa ga zavrže. Včasih sem opazovala lepote Savinje, travnikov, njiv, potočkov, hiš. Danes uživam v pogledu na vsako travo, barvast kamen ob Savinji, cvetoča drevesa, v pogledu na podrobnosti, hkrati pa razmišljam o novi vrednosti vseh lepot. Kako jih napraviti dostopne drugim – ne za uničenje, le za pogled in uživanje.

Pogled na te lepote človeka obogati, zato je neprecenljive vrednosti. In iz tega se da živeti – morda ne bogato, vendar zadovoljivo. Vendar lepote še niso dovolj. Potreben je prijazen,

odkrit nasmeh, odraz preprostosti in topline ljudi. Toda to toplino in preprostost morajo najprej videti in začutiti ljudje sami, se je zavedati in jo potem nuditi drugim. Trdim, da je, kakor v vsaki bilki, tudi v vsakem človeku nekaj najlepšega, po čemer je edinstven, drugačen od drugih in zato vreden pozornosti in spoštovanja.

- Toplica je potok, Okonina pa naj bi poleg kakovostnega vira pitne vode dobila tudi terme... Vam je znano, kaj se dogaja v zadnjem času na tem področju?

Pravijo, da ima voda večjo rušilno moč kot ogenj, potres ali še kaj. In jo ima res. Okonince je razdelila vsaj na dva tabora, ki sta odvisna od interesov. Nekateri si želimo zdravo pitno vodo. V enem delu vasi je voda zelo dobra in zato tega interesa ni. Dobra in slaba pa je zastoj. Ko bo vodovod, bo draga. To je eden od delilnih elementov. Vsi bi radi vse najlepše in najboljše, vendar zastoj. Pa to ni edina težava. Glavni problem je v trajanju problematike pitne vode.

Od začetnih aktivnosti do končne izvedbe je preteklo že ogromno vode, veliko je bilo stroškov, cilj pa je še vedno daleč. Ko se zdi, da so rešitve tu; se pojavijo dodatni problemi. Čas pa teče in teče in več kot razumljivo je, da ljudje izgubljajo zaupanje. Še posebej, ker so Okoninci po dolgih letih, ko je izgledalo, da je prejšnja in kasneje nova občina na ta konec kar pozabila, dobili upanje, da se bo tudi tu nekaj uredilo.

Prepričujem jih, da tako dolgi postopki niso značilni samo za to vas in so pogosto objektivni. Če ljudje nimajo pravih informacij, si vsako stvar razlagajo drugače. In te svoje resnice posredujejo drugim. In če po svoje oblikovana resnica ni prijetna, se slaba volja širi in ljudi razdvaja. Če to traja dolgo, je škoda težko popravljiva. Ponovna pridobitev zaupanja je draga in dolgotrajna. Ravno to bo morala storiti naša občina. Poskrbeti, da bo pitna voda res kmalu pritekla iz pip. To pa žal ni edina voda, ki razdvaja. Tu je še graben, potreben ureditve. Tu je šlo z obljubami malo hitreje. Dela so se pričela in upam, da se bodo kmalu zaključila. Tretja pomembna voda je Savinja, ki je poplavna reka in zato potrebuje posebno skrb.

Morda najpomembnejša je res topla voda. Pravijo, da je zdravilna. To pa ni več samo naš problem, gledano seveda s finančnega vidika. Termalna voda je državnega pomena. Če bi se

odločili izvajati analize, se moramo prijaviti na državne in mednarodne razpise za pridobitev sredstev. Tu bi morala sodelovati številna ministristva – okolje, gospodarstvo, kmetijstvo, turizem.

Odločitev, da iz Okonine napravimo zdravilišče, bi pomenila popolno spremembo kraja. Vaščani bi se morali odločiti: ali želimo Okonino obdržati takšno, kot je – lepo in jo še polepšati, odpreti možnosti za razvoj podeželja z dopolnilnimi dejavnostmi na kmetijah in dodatnimi storitvami, ali pa polja in travnike spremeniti v parkirišča ob bazenih, podobnih Podčetrtku, Čateškimi toplicam, Laškemu.

Odločitev bomo morali poiskati sami. Ne moremo se skrivati in čakati, kaj bodo določili drugi, potem pa kritizirati, kot smo navajeni sedaj. Postati moramo aktivni iniciatorji razvoja. Dokler sami tega ne začutimo in povemo na glas, ne bo za nas čutil nihče.

Delo odborov CRPOV v lanskem in letošnjem letu je pomenilo začetek. Če bomo svoje želje po urejenem kraju želeli uresničiti, bo takšnega skupnega projektnega dela potrebnega še veliko več. To delo temelji na iskreni želji po ureditvi kraja, kar pomeni ne samo mojega ampak tudi sosedovega dvorišča. Morda njegovega še prej, če je njegovo dvorišče edina pot, ki pripelje tudi do mene.

- Toplica je tudi ime društvu, ki ga vodite? Kakšna simbolika je to?

Toplica je ime tople vode, ki teče skozi Okonino in nikoli ne zmrzne. To je naša vaška posebnost. Vsi kraji v Sloveniji je nimajo, zato mora naša vas postati razpoznavna ravno po tem, kar nas loči od drugih. Je pa predvsem sinonim za tople medsebojne odnose.

Lani decembra je malo ljudi verjelo, da bo društvo delovalo, nihče pa, da bo toliko članic. Danes nas je 66. Vse smo enotne: Okonina naj bo znana tudi po nas. In tudi je. Neverjetno hitro je postala Okonina aktualna, bolj poznana. Ime se je dobro prijelo in sedaj je potrebno graditi naprej. Če smo lahko na hiter in za mnoge presenetljiv način dokazale, da se da držati skupaj, da le tak način prinese uspehe, bomo vesele, če smo s svojim zgledom pripomogle k takemu načinu dela tudi pri

drugih, predvsem razvojnih projektih.

- Okoninski graben je pred časom povzročil različne razprave in polemike. Kaj bi ukrenili vi v zvezi s tem, če bi vam bilo dano, da vplivate na ureditev kraja?

“Vsak od nas si zasluži trenutek za smeh, za razvedrilo, za dobre sosede in vesela sem, da sem tudi jaz ena od teh sosed.”

V času uvajanja programa CRPOV - celostnega razvoja podeželja v Okonini, Radmirju, Juvanju in na Ljubnem so člani odbora – naši vaščani, izredno jasno in nedvoumno izrazili, da želijo imeti lepo urejen kraj. To pomeni, da ne razmišljajo več samo o svojem dvorišču. Vas mora biti lepo urejena kot celota, če želimo prednosti in specifičnosti svojega kraja uspešno tržiti. To je osnovni namen, ki poleg lepote prinaša tudi nove dejavnosti, nova delovna mesta in nove zasluge. Kaj in za kakšno ceno bomo lahko tržili, bo povedal trg.

Začeti moramo sami. Ureditev grabna je bila ena od prioritarnih potreb. Ustrezna ureditev je res povzročila nekaj hude krvi. Kaj je ustrezno, je v tem trenutku vprašanje, ki muči marsikoga. Graben teče po privatni zemlji in njihovi lastniki pričakujejo, da bo urejen tako, kot si želijo sami. Vendar – vsak lastnik ima svojo vizijo, svoj predlog, svojo željo. In želja je lahko toliko, kolikor je lastnikov parcel, po kateri teče voda. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je voda skupno dobro, torej ni last lastnikov parcel.

Upravljevec voda je država, ki tudi skrbi za ureditev. Koliko, kje in kako, je določeno z državnim proračunom. In kolikor je dodatnih želja po državnih pomočeh, novih vrstah podpor, toliko manj sredstev je na voljo tudi za urejanje voda. Torej, upoštevanje želja vseh posameznikov je nemogoče. Odloča vedno tisti, ki plačuje. Tudi če bi vsak lastnik nekaj primaknil, da bi bil graben urejen po njegovem okusu – ali bi nam bilo všeč, da bi bilo vsakih sto metrov grabna urejenega drugače? Trdim pa, da bi bilo mogoče stvar rešiti v korist obojih. V tem primeru bi se morali vsi lastniki parcel dogovoriti za enotno ureditev.

Kaj bi storila, če bi mi bilo dano vplivati na ureditev kraja? Vsaka

stvar ob pravem trenutku. Nekaj let sem govorila, kje vse so razvojne možnosti. Ne bom govorila, kdo vse mi ni verjel in se včasih celo norčeval. Mnogi so menili, da samo filozofiram, da v državnih službah tako ali tako nihče nič ne dela, da

vsi krademo, da sem gospa. Zaradi truda in denarja, ki sva ga vložila v hišo, sem vztrajala. S Toplico se je vse spremenilo, kar je dokaz več, čeprav nisem feministka, da za vsem dobrim stojimo ženske in smo glavni iniciator razvoja.

Uspehi na področju razvoja podeželja v drugih občinah so vzpodbudili tudi naše vaščane k razmišljanju o sodelovanju in opuščanju individualizma. Zaman je govoriti, dokler najbolj vplivnih nekako ne vzpodbudiš, da si ogledajo še druge primere in ugotovijo, da preko lastnega plota obstaja še nekaj, in dokler ne dobijo volje, da sami kaj storijo.

Uspehi in prijaznost drugih so nas pripeljali k pravemu razmišljanju in to je tisto, kar sem uspela s svojim delom storiti: vplivati na

“S Toplico se je vse spremenilo, kar je dokaz več, čeprav nisem feministka, da za vsem dobrim stojimo ženske in smo glavni iniciator razvoja.”

ljudi, da postanejo samoiniciativni. Do takšnih sprememb pripeljejo dolge, strme, včasih trnove in žalostne poti, polne razočaranj in nezaupanja. Vendar se izplača – ne samo za nas, tudi za naše otroke in vnuke.

- Kraj odlikuje več zanimivosti. Dobro vodene kmetije, zelo znano gostišče in rekreacijski center z vodnimi športi Prodnik, marljivo gasilsko društvo, uspešno podjetje Avto Žunter in cerkev, ki kar kliče k ogledu. Kako bi vi naslikali Okonino, ob vašem videnju zanimivosti, realnosti in poznavanju stroke?

Vas je izjemno lepa. Leži na začetku Zgornje Savinjske doline, skoraj na vhodu v Logarsko dolino. Njene lepote je potrebno združiti s tradicijo, znanjem in toplino tukajšnjih ljudi. Mnogo smeri razvoja, povezanih v celoto, je bilo izraženih v okviru programa

CRPOV. Kraj ima poleg lege tudi to prednost, da ni samo kmetijski. Možnosti za razvoj turizma morajo biti podprte tudi z gospodarskim razvojem.

V vasi imamo kar nekaj izjemnih mizarjev, slikopleskarja, avtooptiko in menjavo gum, po novem picerijo, ženske doma pečejo potice po naročilu, izdelujejo domače rezance, cvetlični vrtovi pri nekaterih hišah spominjajo na Mozirski gaj. V ljudeh je ogromno potenciala. Urediti bi bilo potrebno stare mline, hiše. Za to je potrebno veliko denarja, časa, pripravljenosti za sodelovanje, volje in predvsem zaupanja.

Za naš kraj je značilna še ena posebnost: skoraj vsi moški so gasilci. Njihove žene jim vedno pomagajo pri prireditvah, na balu in podobno. Sedaj so včlanjene v Toplico. Vsi pa si želimo, da Okonina ne bi bila več pozabljen kraj. Čas je, da dobimo pitno vodo, da si uredimo skupen prostor za druženje vseh občanov občine Ljubno, da kraj oživi, postane urejen, da izkoristimo vse svoje vodne potenciale, pridobivamo nova znanja. Na svojo vas ne želimo biti ponosni samo mi, naj bo tudi celotna občina.

- In vaše želje za razvoj kraja, sožitje ljudi, lepše in prijetnejše življenje?

Samospoštovanje in spoštovanje drugih sta temelj razvoja. Mislimi, da vse vem in imam vse prav, ni samospoštovanje, ampak nespoštovanje drugih. Je izraz bojazni, da bodo drugi opazili, da nisem tak, za kakršnega se imam. Po dolgih letih želja, neustrišanih idej in predlogov, smo uspeli s skupnimi močmi dokazati, da znamo biti boljši. Stori tak korak naprej od naših navad je sicer hud napor, vendar poplačan z uspehom. Upam, da bo v naslednjem letu ta naš uspeh viden v urejenih vodah, prostorih, novi idejah in prijetnem družabnem življenju. Vsak od nas si zasluži trenutek za smeh, za razvedrilo, za dobre sosede in vesela sem, da sem tudi jaz ena od teh sosed.

Pogovarjal se je Jože Miklavc

OBČINSKI SVET MOZIRJE

Nemočni ob oblikovanju cen ravnanja z odpadki?

Na 28. redni seji so se zadnje junijsko sredo srečali mozirski občinski svetniki. Dnevni red je bil tokrat preobsežen, zato so sejo po petih urah prekinili, kljub temu pa pred tem predelali obilo perečih zadev. Po občirni razpravi so svetniki v drugi obravnavi sprejeli odlok o ureditvenem načrtu Podrožnik. Strokovnjaki velenjskega zavoda za urbanizem so v prenovljen odlok vnesli več sprememb, ki so se kot potrebne pokazale pri prvi obravnavi in iskanju raznih soglasij. Najbolj se zapleta pri cestah oziroma uvozih v novo cono. Potrebna bo popolna preureditev odseka regionalne ceste, krožišče, ki naj bi nastalo v sedanjem križišču ob vstopu z obvoznice v Mozirje, pa bo moralo še počakati. Na omenjenem delu se bo promet bistveno umiril in dostop proti Mozirju, Žekovcu in v novo ureditveno območje bo bistveno lažji in varnejši.

Podrožnik se bo pričel graditi na tistem delu, za katerega bo največ interesa med bodočimi uporabniki. Ko bosta zgrajena upravni objekt in poslovni center, okoli katerih je predvidenih preko 450 parkirnih prostorov, naj bi se sprostil tudi promet v samem trškem jedru. Nova ureditev trga namreč predvideva zmanjšanje parkirnih prostorov za dobro polovico.

Predsednik in programski vodja Kluba Zgornjesavinjskih študentov Franci Pečnik in David Verbuč sta svetnikom nato predstavila delovanje kluba in probleme, s katerimi se le-ta ukvarja. Skrb za mladino, družbeno in kulturno življenje mla-

dih je glavna smernica, ki so jo izbrali. Na pomoč jim je že priskočila občina, ki je odstopila prostore v kaplaniji za ustanovitev dnevnega mladinskega centra. Seveda pa je za izvajanje aktivnosti potreben še denar. Proračun občine je preobremenjen, denarja primanjkuje že za podpiranje ustaljenih aktivnosti. Anton Venek je zato predlagal več načinov, preko katerih bi lahko mladi podpirali delovanje kluba. Skromno pomoč so iz proračuna ob naslednjem rebalansu obljubili tudi župan in svetniki.

Poročilo o poslovanju Javnega podjetja Komunala Mozirje je podala direktorica Darja Planinšek. Dalj-

ša razprava kot ob sprejetju informacije o poslovanju pa je sledila ob nameravanem povečanju cen komunalnih storitev. Javne naprave Celje, ki upravljajo odlagališče Bukovžlak, kamor se odlagajo tudi mozirski odpadki, so namreč dvignile cene. Komunala je na odlagališču pogodbeni partner in za vse te so Javne naprave Celje povišale ceno odlaganja za 35 odstotkov ter dodatno uvedle 1000 tolarjev pristojbine za tehtanje. Ti dve postavki predstavljata v strukturi cene 68 odstotkov, medtem ko na prevoz odpade ostalih 32. Doslej je bila cena ravnanja z odpadki 401 tolar na člana gospodinjstva, nova cena

pa naj bi znašala 501 tolar.

V razpravi so svetniki pooblastili župana, da poizkusi doseči manjše povišanje cene s celjske strani, kar pa bo zelo težko. Nove cene je namreč že sprejel in potrdil nadzorni svet Javnih naprav. Končne besede okoli povišanja naj bi zato izrekli ob nadaljevanju seje.

Pred prekinitvijo seje so svetniki sprejeli še informaciji o delovanju obeh krajevnih skupnosti, Mozirje in Rečica. Strinjali so se tudi s povečanjem števila krajevnih svetnikov v Mozirju z dosedanjih devet na enajst. Za enega se je povečalo število tudi na Rečici.

Benjamin Kanjir

NOVA ŠTIFTA

Nadaljujejo z obnovo farne cerkve

Z zamenjavo dotrajanih vitražnih steklenih podob na obeh straneh glavnega oltarja v Novi Štifti nadaljujejo z obnovo farne cerkve, posvečene Mariji Zvezdi. Odslej bosta skupaj s farno priprošnjico zrla na občestvo in vse, ki obiskujejo božjepotno cerkvico na Metuljnem griču, blaženi škof A. M. Slomšek in sv. Alojzij.

V kratkem naj bi nadaljevali tudi z obnovo fasade, tako da bo, po besedah župnika Lojzeta Ternarja, cerkev že letos zasijala v povsem prenovljeni podobi. Denarna sredstva so prispevali ministrstvo za kulturo občina Gornji Grad in krajani.

Naslednje leto želijo Novaštitfčani skupaj s svojim župnikom dokončati obnovo podružničnih cerkva in edinstven božji grob, ki je kopija originalnega Kristusovega groba v Jeruzalemu.

Savinjčan

Novitete v knjižnici Mozirje

LEPOSLOVJE

Petan: Spominjanja; Wei Hui: Dekle iz Shanghaja; Jungers: Ogenj; Žitnik: Odgovori; Edelfedt: Nenavadni kameleon; Četer: Ata je spet pijan; Kokelj: Sviloprejka; Zorman: Okus po marcipanu; Hornby: Vse o fantu; Hoag: V prah se povrneš; Binchy: Večerni tečaj; Jančar: Brioni.

STROKOVNA LITERATURA

Rahten: SLS v beograjski skupščini; Pretner: Dih zvezd; Rački: Z videokamero v roki; Lincoln: Mesijanska zapuščina; Žnidaršič: Moja Slovenija.

MLADINSKA LITERATURA

Elliot: Trpinčenje; Nash: Zvezdica Zvedavka; Saunders: Čarovniški urok; Mitchelhill: Alenkina morska deklica; Haasse: Vmesna postaja; Pullman: Severni sij; Townsend: Jadran Krt pije kapučino; Ullrich: Trapaste blondinke.

VIDEOKASETE

Noro lepa; Blondinka s Harvarda; Munje; Nikogaršnja zemlja; Zvezda rocka; Sovražnik pred vrati; Druidi; Mehikanka; Ubiti je lahko; Kandidat; Sladki november; Sprehod po mesečini.

V OBČINI SOLČAVA BI ZA ODPRAVO POSLEDIC POPLAVE IZPRED DVEH LET POTREBOVALI 700 MILIJONOV TOLARJEV

Povezava med dolino in notranjostjo države

Z izgradnjo novega mostu čez Savinjo pri Rogovilcu so največ pridobili občani Solčave, saj je s tem vzpostavljen ustrezen premostitev med notranjostjo države in Zgornjo Savinjsko dolino ter meddržavnim mejnim prehodom z Avstrijo Pavličevim sedlom, ki je bil predan prometu natančno pred enim letom. Most je predal v uporabo prometni minister Jakob Presečnik in pri tem poudaril, da je oddaljenost Zgornje Savinjske doline od ostalih delov države v veliki meri odvisna od cestne infrastrukture, ki je, kot ugotavlja minister, vse prej kot urejena.

Župan Solčave Vojko Klemenšek je pri tem poudaril, da je most pomemben tudi za razvoj turizma, in izrazil upanje, da bo pri izgradnji cest in ostale infrastrukture

pomagala tudi Vlada Republike Slovenije.

Nov most je nadomestil star lesen most, ki je bil dotrajan, nato pa še huje poškodovan v poplavih no-

vembra 2000. Direkcija RS za ceste je že pred omenjenim dogodkom pričela s postopki za začetek gradnje novega mostu, ki jih je bilo potrebno zaradi poškodb starega

mostu zelo pospešiti. Septembra lani je bila podpisana pogodba z izbranim izvajalcem, podjetjem CM Celje, ki je z gradnjo novega mostu začel takoj po podpisu pogodbe, z deli pa zaključil pred pogodbenim rokom.

Kot večina mostov je bil stari most pri Rogovilcu zgrajen pravokotno na cesto, saj je gradnja čim krajše povezave obeh bregov pogosto pomenila tudi najnižje stroške gradnje. Tako zgrajen most je bil za današnje prometne razmere neprimeren, predvsem z vidika prometne varnosti.

Nov armiranobetonski most, katerega nosilnost znaša 60 ton, je zgrajen nekaj deset metrov nižje ob Savinji. Most je dolg 35 metrov, skupna širina znaša 10 metrov, od tega je vozišče široko 7,20 metra. Zaradi enostranskega pločnika bodo pridobitve poleg voznikov veseli predvsem pešci in kolesarji.

Savinjčan

Nov most pri Rogovilcu sta družno predala namenu prometni minister Jakob Presečnik in solčavski župan Vojko Klemenšek (foto: Ciril M. Sem)

Zanimiva Videčnikova zbirka

V sklopu obiska občine Mozirje, o katerem smo obširno poročali v prejšnji številki, si je ministrica za kulturo Andreja Rihter z zanimanjem ogledala tudi zbirko Aleksandra Videčnika, ki jo hrani mozirski zavod za kulturo. Ministrica je pozorno prisluhnila Videčnikovi predstavitvi zbirke in izrazila občudovanje nad njenim bogastvom.

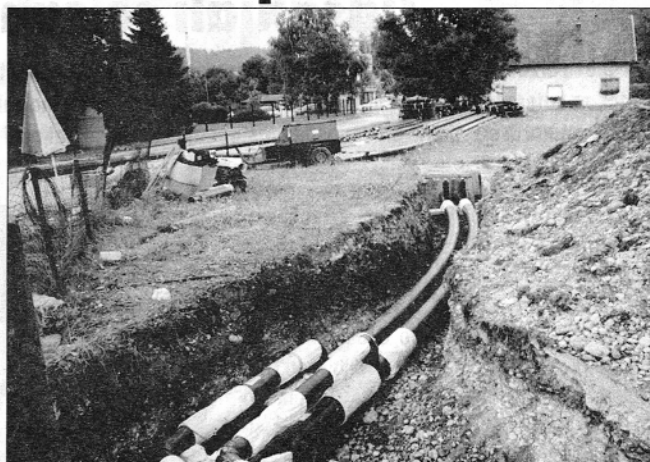
KF

Podrobnosti zbirke je ministrici Rihterjevi predstavil kar Aleksander Videčnik osebno (foto: Ciril M. Sem)

NAZARJE

Začetek gradnje toplovoda

Priklop na obstoječo toplovodno instalacijo pri zdravstvenem domu (foto: Ciril M. Sem)

V Nazarjah so v preteklih dneh začeli z izgradnjo toplovodne mreže, na katero naj bi do jeseni priklopili več kot 50 individualnih stanovanjskih objektov. Izvajalec gradnje je podjetje IMP Promont iz

Ljubljane, Občina Nazarje pa še išče najugodnejšega dobavitelja toplotnih postaj, ki bodo omogočale daljinsko odčitavanje porabljene energije.

KF

OSREDNJA PROSLAVA OB PRAZNIKU OBČINE GORNJI GRAD

Pregled uspešnega osemletnega obdobja

Letošnje praznovanje občine Gornji Grad so zaznamovali predvsem športni in kulturni dogodki, za rezanje trakov in slovesnosti širšega obsega pa bo čas v zimskem obdobju, ko naj bi zaključili gradnjo centra za starejše občane. To pa ne pomeni, da je bilo v Gornjem Gradu manj slovesno kot v preteklih letih, za kar so zaslužni vsi, ki so v preteklih letih prispevali precejšen delež k razvojnemu utripu občine kot celote in posameznih krajev znotraj nje. S predvajanjem filma "Gornjegrajskih osem let" so v uvodnem delu svečanosti, želeli prikazati delo, uspehe in napredek občine, za katerega so brez dvoma zaslužni samo ljudje, ki dejansko vzpodbujajo utrip lokalne skupnosti. Morebiti bo kdaj v prihodnosti, na podoben način kot tokrat betonu in železju, njim namenjen zapis v sliki in besedi.

Zlati grb občine Gornji Grad je župan Toni Rifelj izročil Jožici Kolenc in Francu Pahovniku
(foto: Ciril M. Sem)

"Razvojni program občine dokazuje, da želimo biti uspešni tudi v prihodnje. To nam priznavajo različni ljudje, ki prihajajo v občino, čeprav nam nekateri občani očitajo, da gradi-

mo samo v Gornjem Gradu. Z letošnjim zaključkom izgradnje toplovoda, kanalizacije v Podsmrečju, z izgradnjo priključkov na kanalizacijo na Produ bo Gornji Grad eden redkih

krajev in mest, ki ima zgrajen takšen standard komunalne infrastrukture v Sloveniji in EU. V prihodnjih letih sta na vrsti Bočna in Nova Štifta," je med drugim dejal na osrednji slovesnosti župan Toni Rifelj.

Na predlog društev in organizacij so bila tudi letos podeljena občinska priznanja. Za zasluge pri obnovi katedrale in s tem ohranjanju neprecenljive kulturne dediščine, se je dosedanjim častnim občanom pridružil nekdanji župnik Ivan Koren. Zlati grb občine sta prejela Jožica Kolenc, za 40-letno delovanje na področju kulture in humanitarnih organizacij, in Franc Pahovnik, za zasluge na področju planinske dejavnosti.

Z grbom občine so se oddolžili Tatjana Golob, za dolgoletno delo na področju kulture, gasilstva in drugih organizacij, Tatjana Bezovšek, za njen igralski prispevek na področju kulturne dejavnosti, Rudiju Staknetu, za tehnične izvedbe kulturnih prireditvev, Francu Pozničju, za dolgoletno vestno delo v gasilskem društvu, in Žaretu Krajncu, za izredne dosežke na področju lokostrelstva. Poleg navedenih priznanj so za odličen uspeh v vseh osmih letih osnovnega šolanja prejeli Kocbekova priznanja Špela Krznar, Mojca Lamut, Nikolina Ignjatič in Maja Polanšek.

Savinjčan

ZAKLJUČNI KONCERT GLASBENE ŠOLE NAZARJE

Odsanjali so sanje v glasbeni šoli

Ob dnevu državnosti je Glasbena šola Nazarje pripravila že tradicionalni zaključni koncert, na katerem so se z izbranimi deli predstavili nekateri učenci, za katere lahko mirno trdimo, da so sposobni samozavestno zaigrati ali zapeti vse prej kot začetniške skladbice. Kako tudi ne bi, saj so z rednimi vajami in številnimi priložnostmi nastopanja v javnosti, tako na prireditvah po dolini kot na tekmovanjih izven nje, pridobili nepogrešljive izkušnje.

Na zadnjem nastopu pred poletnim zatišjem je glasbena šola najuspešnejšim učencem podelila priznanja, pohvale in nagrade. Pohvale za dvoleten odličen uspeh je prejelo 22 učencev, med nagrajence Glasbene šole Nazarje pa so se letos uvrstili: Lidija Krefl (sopran, mentorica Katja Gruber), Klara Retko in Eva Budna (kitarski duo, mentorica Vanja Pantner), trobentači Miklavž Pintar, Roman Podlesnik in Simon Brezovnik (vsem trem je mentor Stefan Garkov) ter Jože Podbregar (tuba, mentor Stefan Garkov).

Nagrajeni učenci, katerim so osebno čestitali župani občin, iz katerih prihajajo, so na regijskih in državnem tekmovanju dosegli odlične rezultate in s tem ponesli dobro ime

Glasbeniki so z zaključnim koncertom postavili piko na "I" šolskemu letu 2001/02 (foto: Ciril M. Sem)

Glasbene šole Nazarje po vsej Sloveniji.

Olga Klemše, ravnateljica Glasbene šole Nazarje, je slovo od glasbenikov, pred katerimi sta dva meseca lahkotnejšega preživljanja mladosti, zaključila z mislijo šestošolcev na njihovem zaključnem koncertu: Odsanjali smo sanje v glasbeni šoli. "Sanjajte še naprej, kamorkoli boste šli. Nas pa čakajo nove sanje z naslednjo generacijo učencev, ki se nam bo pridružila jeseni."

Vesna Petkovšek

NOVA KNJIGA EDIJA MAVRIČA - SAVINJČANA

Franc Kocbek - Aljaž Savinjskih Alp

V sklopu prireditev ob letošnjem gornjegrajskem občinskem prazniku so v torek, 25. junija, v galeriji Štekl predstavili novo knjigo tamkajšnjega publicista Edija Mavriča - Savinjčana. Po lanskoletnem projektu o izumitelju Antonu Jamniku se je Mavrič, tudi tokrat ob glavni finančni podpori Občine Gornji Grad, lotil osvetlitve življenja in dela Franca Kocbeka, ustanovitelja in dolgoletnega predsednika Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva.

Edi Mavrič - Savinjčan pravi, da je bilo napisati knjigo o Kocbeku relativno enostavno (foto: Ciril M. Sem)

Avtor knjige vodi bralca od 26. januarja 1863, ko je Kocbek v Ločkem vrhu v Slovenskih goricah privekal na svet, skozi vse njegove vzpone in padce do 7. avgusta 1930, ko se je v Gornjem Gradu končala bogata življenjska pot pionirja slovenskega planinstva v Savinjskih Alpah. Mavrič na izjemno tenkočuten način pripoveduje o človeku, ki je na eni strani ogromno storil za slovenski narod, po drugi strani pa je bil zgolj in samo človek z dobrimi in manj dobrimi lastnostmi.

Po mnenju predsednika Savinjskega meddruštvenega odbora planinskih društev Martina Aubrehta je z omenjeno knjigo dolg sedanje generacije do Franca Kocbeka izpolnjen, podpredsednik Planinske zveze Slovenije Adi Vidmajer pa je prepričan, da je največja zahvala Kocbeku uspešno nadaljevanje njegovega dela, kar SMDO pod Aubrehtovim vodstvom vestno in marljivo počne.

Edi Mavrič - Savinjčan pravi, da je bilo napisati knjigo o Kocbeku relativno preprosto: »Sem sin drvarja. Drvarji živijo v planinah in očitno se je del planinskega

duha genetsko prenesel tudi name. Gotovo bi kdo to delo opravil bolje kot jaz, toda nihče tega ne bi naredil na enak način, zato je ta knjiga edinstvena. Upam, da bo slovenska planinska organizacija v prihodnje našla dovolj energije in se v knjižni obliki poklonila tudi Branku Zemljiču, dolgoletnemu Kocbekovemu stanovskemu in planinskemu prijatelju.«

Knjiga o Kocbeku, katerega zasluge za ohranitev Savinjskih Alp avtor objektivno primerja z zaslugami Jakoba Aljaža za triglavsko pogorje, je že tretja v nizu publikacij, ki jih je Občina Gornji Grad izdala v zadnjih osmih letih. Po prepričanju župana Tonija Riflja imajo knjige poleg trajne vsebinske vrednosti tudi izjemno promocijsko vlogo, zato se po njegovem mnenju v takšne projekte vloženi denar bolje obrestuje kot nekaj metrov novega asfalta. Planinska zveza Slovenije je Riflju, Mavriču in fotografu Cirilu M. Semu za zasluge pri realizaciji knjige o Francu Kocbeku ob tej priložnosti podelila posebna priznanja.

Franci Kotnik

REČIČANI ZAČELI TURISTIČNI TEDEN Z ODPRTJEM RAZSTAVE OBRTI IN ROKODELSTVA

Predmeti za sleherni slovenski muzej

Turistični delavci z Rečice že nekaj let dokazujejo, da so pri pripravi in izvedbi narodopisnih razstav izvirni in zato najboljši. Z brskanjem po preteklosti kraja in okolice so v preteklih letih s skrbnim dokumentiranjem ohranili pred pozabo številne zanimivosti in običaje, povezane z življenjem ljudi pod rečičkim zvonom.

Le ljudje, ki se zavedajo korenin lastnega kraja, so sposobni na spoznanjih življenja in razmišljanja prednikov, ki je bilo, mimogrede, trdno povezano z naravnimi zakonitostmi složnega sobivanja, suvereno graditi prihodnost. Razstava s pomenljivim naslovom "Delo mojstra hvall", s katero ohranjajo pomemben delček značilnih rokodelskih spretnosti in obrti, je v "živo" toliko zanimivejša, kolikor je Rečičanom uspelo približati nekdanje obrtne delavnice in življenje v njih.

Dr. Marija Makarovič, ki spremlja prizadevanja rečičkih turističnih delavcev že vrsto let, je bila nad prikazano izvirnostjo razstave navdušena. "V svojem dolgoletnem delovanju še nisem nalletela na tako zaneseno skupino ljudi, ki bi bili z zbiranjem narodopisnega gradiva pripravljeni za kraj toliko žrtvovati. Zelo pomembno je, da se razstave dokumentirajo, ker bodo le tako delo prednikov znali ceniti tudi potomci. Vsaka od razstav, ki ste jih pripravili v zadnjih letih, si zasluži mesto v lokalnem muzeju. Upam, da bodo našle mesto v Tavčarjevem dvoru," je med drugim dejala dr. Makarovičeva, ki je skupaj z Jožetom Tlakerjem predstavila delo rečičkih obrtnikov.

S to postavitvijo so se Rečičani oddolžili nekdanjim obrtnikom in rokodelcem in kljub dejstvu, da je v rečički okolici ohranjenih bolj malo

Nekateri starejši obrtniki še znajo natančno razložiti, kako so nekoč ustvarjali (foto: Ciril M. Sem)

zgodovinskih virov, vendarle uspeli zbrati zanimiva pričevanja ljudi, nekdanjih mojstrov in njihovih potomcev o življenju tega sloja prebivalstva. Na žalost je marsikaj že zapisano večni pozabi, ohranjenega in prikazanega pa je dovolj za temeljit premislek o trdem vsakdanu prednikov, ki so, vsaj nekateri, obrtniška orodja odložili komaj nekaj deset let nazaj. Pa vendar se zdi vse tako neskončno daleč in zunaj miselnega

dosega sedanje generacije. Rečičani se, ob pomoči pokrovitelja razstave Območne obrtne zbornice Mozirje, svojih korenin še zavedajo.

V drugem delu programa se je s samostojno razstavo predstavila slikarka Marjana Verbuč. O slikarki in njenem delu je spregovorila akademska slikarka Terezija Bastelj. Več o tem kulturnem dogodku pa v prihodnji številki.

Savinjčan

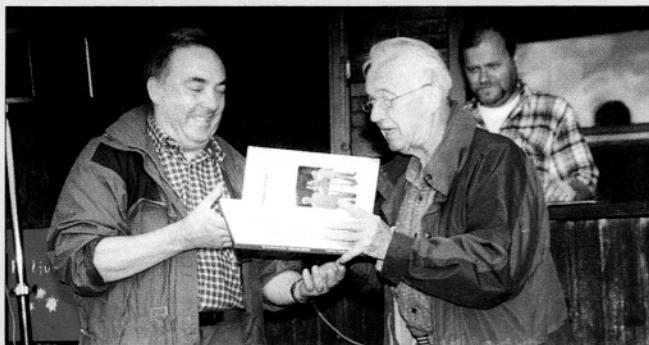
50 LET ORGANIZIRANEGA PLANINSTVA NA LJUBNEM OB SAVINJI

Srečanje žlahtnih planinskih prijateljev

Ob planinskem domu na Travniku so v soboto pripravili slavje ob 50-letnici ustanovitve Planinskega društva Ljubno ob Savinji. Člani planinskega društva so visoki jubilej počastili s kulturno prireditvijo, na kateri so predstavili zbornik, v katerem je temeljito predstavljena polstoletna zgodovina ljubenskih planincev. Planincem je več kot postreglo tudi vreme, ki je med ostalim ponujalo čudovit razgled, po katerem Travnik sicer slavi.

Precejšnje število planincev, zapriseženih privržencev gora in narave, posebej Travnika, od blizu in daleč se je zbralo pred planinskim domom. Pevci iz sosednje Koroške, recitator lastnih pesmi Jože Vodušek in Murčev harmonikar so se odrezali s programom, predsedniki številnih sosednjih in ostalih planinskih društev so jubilarantom čestitali in jim izročili spominska darila, osrednji govornik, predsednik PD Ljubno Alojz Mikek, pa se je s kleno besedo sprehodil po polstoletni zgodovini ljubenskega planinstva.

"Zahvaljujem se vsem, ki ste pomagali postaviti kočico na Travniku. Uspehi so vidni, težave, s katerimi smo se spopadali, so pozabljene in zlite z naravo. Tisti, ki prihajajo za nami, naj vestno čuvajo ustvarjeno." Mikekove besede so zvenele kot priporočilo in potnica.

Martin Aubrecht je predsedniku Planinske zveze Slovenije Francu Ekarju podaril novo knjigo o Francu Kocbeku (foto: Ciril M. Sem)

Žlahtne planinske prijatelje je nagovoril tudi Franc Ekar, predsednik Planinske zveze Slovenije. "Danes praznujete plemeniti jubilej, zato si štejem v posebno zadovoljstvo, da vas lahko pozdravim v imenu vseh slovenskih planincev. Hvala Lojzetu (Mikeku op.p.) za opravljeno delo v društvu in

enako hvala tudi Martinu (Aubrehtu op.p.), ki skrbi za koordinacijo planinskih društev na širšem savinjskem območju. Skupaj z lokalno skupnostjo si prizadevate, da ostaja narava še naprej neokrnjena in čuvana rodovom, ki bodo v prihodnjih letih nosili glavno breme planinske organizac-

ije v Sloveniji. Letos, ko planet Zemlja prvič obeležuje leto gora, je to še posebej pomembno. Ostanite zvesti planinskemu društvu Ljubno pri nadaljnjih prizadevanjih," je med ostalim dejal predsednik osrednje slovenske planinske organizacije.

Slavnostnim besedam se ni odreknil tudi predsednik Savinjskega meddržtvenega odbora planinskih društev Martin Aubrecht, ki je jubilarantom čestital za prehojeno pot in izrazil veselje, ker so planinci iz Zgornje Savinjske doline ostali tesno povezani, čeprav je iz nekdanje ene občine sedaj na tem prostoru šest lokalnih skupnosti.

Županja občine Ljubno Anka Rakun je ob čestitkah izrazila zadovoljstvo, da bosta med letošnjimi dobitniki visokih občinskih priznanj tudi planinsko društvo in predsednik Alojz Mikek.

Savinjčan

SAVINJSKE NOVICE PRI VAS NA KAVI

Uspešnost kot napaka?

Tokrat je žreb dodelil tri kilograme kave Ljudmili Hriberšek iz Ljubije. Pravzaprav iz Gneča, zaselka na mozirski strani gorenjskega klanca, kjer so hiše razmetane med gričevje in kjer, kot smo izvedeli, namesto ljubega miru in medsebojnega sožitja, vladata med ljudmi nestrpnost in prepir. Ljudmila je mirna ženska. Z možem Jovico, ki se je na Gneč priženil iz Trbovelj, kjer je 23 let rudaril, in hčerko Katarino, ki uspešno študira na ljubljanski biotehnični fakulteti, obdeluje kmetijo in skrbi za pridelavo biološko neoporečne hrane. Prvi vtis je, da je Jovica trd možakar, o nasprotnem pa nas prepričajo raznežene besede in solze v očeh, ko pripoveduje o pridnosti posvojenke Katarine, ki ves trud in ljubezen vrača s šolsko marljivostjo. Polne stene priznanj v njeni sobi dokazujejo, da Jovica ne govori praznih besed.

Hriberškovi si kljub težavam in težavicam znajo vzeti trenutek ali dva za oddih (foto: Ciril M. Sem)

Življenje na Gneču bi lahko teklo idilično, kot je v nekoliko zakotnih vasičah navada, če bi bilo razumevanje tudi med sosedi. Jovica pravi, da ga ne marajo, ker je Bosanec. Besede silovito vrejo iz njega. Žena Ljudmila in posvojenka Katarina sodelujeta v njegovih pripovedi. "Odkar sem pri hiši, se je vse obrnilo na bolje. Hiša je sodobno ureje-

na, hčerka ima svoj avto in stanovanje v Ljubljani. Vse znam delati in vsako stvar obrniti tako kot je treba. Problem so sosedeje..." Jovica pripoveduje o krajši makadamski cesti, ki zanje pomeni dostop do hiše. V preteklosti so mu sosedeje podri postni nabiralnik, vsi uporabljajo to cesto, le za vzdrževanje ostaja sam. V cesto je doslej vložil 1,7

milijona tolarjev, razlaga Jovica Stojanović, ki je mladost preživel v vojni sirotišnici. Druga težava, s katero se soočajo Hriberškovi, je vodovod. V hiši imajo napeljana vodo iz lastnega rezervoarja, raziskave Zavoda za zdravstveno varstvo iz Celja pa so potrdile, da je v sušnem obdobju v vodi preveč mikroorganizmov. Priključitev

na vodovod Gneč – Slatina bi bila mogoča samo, če bi se Stojanović sosedom opravičil za žalitve. "Potem bi mojo prašnjo ponovno obravnavali," dodaja Jovica, ki bi moral dobiti soglasje sosedov za prekop zemlje. Zgodbe sosedov in še koga bi se verjetno razlikovale od povedane, vendar ni naš namen zaostrenih odnosov še bolj zapletati. Morda je del resnice treba iskati v Stojanovičevi uspešnosti, kot sam pravi, in morebiti je resnica tudi to, da je v zadnjih letih precej pridobila na veljavi mednacionalna nestrpnost. Morda, pravimo, in ničesar ne trdimo. Razen tega, kar smo se prepričali na lastne oči, in to je urejen dom ter prijaznost in gostoljubnost, s katero smo bili počaščeni. Katarini pa, ki je pred dnevi praznovala rojstni dan, vse najboljše in veliko uspeha pri študiju in nadaljnjem življenju.

Savinjčan

Piše: Igor Pečnik

Sprednji del avtomobila spominja na Citroënove modele pred desetletjem in več. Velika maska z velikim znakom. Še večje sprednje luči in zaokrožene linije. Meni všečno! Napihnjena, polokrogla potniška celica in zaokrožen zadek. To je bila ljubezen na prvi pogled.

Z dolžino 3.850 mm se C3 uvršča med večje malčke, kar se ob zaobljeni potniški celici pozna tudi znotraj, kjer je prostora dovolj za štiri odrasle. Prijetno preseneči velik prtljažnik, ki z 305 litri posrka kar nekaj nedeljske prtljage. Notranjost je sodobna. Naravnost šokirala me je elegantna rešitev šob za kroženje zraka. Vrtiš levo, desno, naprej, nazaj - zgleđa lepo pa še funkcionira.

Velik merilec hitrosti pove, koliko je vredna tvoja hitrost na radarju, merilnika vrtljajev pa kljub veliki skalni skorajda ne

VOZILI SMO: CITROËN C3

Dragulj med avtomobilskimi malčki

Malčki! Imamo jih radi kot lastne otroke. Prikupni, zabavni, prostorni in predvsem ne predragi. Udobje je bilo včasih drugotnega pomena, vendar s časom se stvari spreminjajo. Konkurenca je blazna in izbira težka. Ampak, olajšajmo si pogled na svet in se zapeljimo s povsem novim citroënom C3. Priznam, nisem ravno ljubitelj »francozov«, ampak tale malček navdušuje kot svež francoski poljub.

opaziš. Malce nepregledno. Drugače pa je vse na svojem mestu, zveliko odlaganjih površin in trde plastike. Pa saj nismo v razredu S, kjer mora biti vse mehko.

ramsko okno, ki prekriva zgornji del strehe v stilu peugeota SW.

Motorna paleta je široka. Trije bencinski motorji in dva »naftaša«.

doplačilo pa je lahko celo luksuzno.

Na testu smo imeli različico 1.4i s 75 KM in opremo SX. Dodana je bila avtomatska klimatska naprava, avto pa je bil metalne barve. Na sedežu sem z lahkoto našel optimalno pozicijo. Po višini in globini nastavljam volanski mehanizem deluje brezhibno. Sedeži so klasični, mehki in z ne preveč stranskega oprijema. ABS je v različici SX serijsko, prav tako elektro volanski obroč, ki deluje na mestu lahko kot pero. Super za ženske.

Z mesta se odpeljem tiho in udobno. Vodljivost je dobra, zmoti le prečkanje kakšne na novo zakrpane luknje na cesti. Hrupnost je na zelo nizkem nivoju, motor s 75 »konji« pa se izkaže kot optimalna izbira. Manj moči bi bilo premalo, več pa je potrebujejo le zelo hitre mamice. Z osnovno ceno 1.933.000 tolarjev je citroën C3 pravi dragulj med malčki.

Prostor spredaj poudarijo naprej zaokroženi stebrički strehe, kar vpliva tudi na prostornost zadnje klopi. Kdor potrebuje več občutka za prostor, dobi v C3 tako imenovano pano-

prostornino 1,1, 1,4 in 1,6 litra z 61, 75 in 110 KM, dizla s prostornino 1,4 litra pa nudita 70 ali 90 KM. Izbire je dovolj, prav tako je izbira široka tudi pri dodatni opre- mi. Že v osnovi je C3 lepo opremljen, za

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO RADMIRJE

prireja in vabi na

VELIKO VRTNO VESELICO

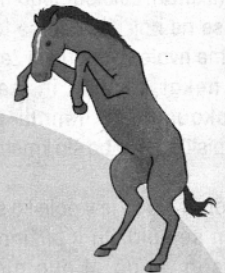
ki bo v soboto, 13. julija, ob 19. uri
na parkirišču v Radmirju.

Za zabavo in ples bodo poskrbeli "Zasavci",
gasilci pa za dobro in znano prehrano ter za
ohlajeno pijačo in izredno bogat srečolov.

Lepo vabljeni - ne bo vam žal!

P.G.D. Radmirje

Konjerejsko društvo Zgornje Savinjske doline

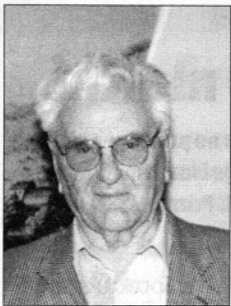
Vabi

v soboto 6. julija na Rečico ob Savinji,
kjer bo ob 15. uri na igrišču
potekalo svečano razvitje
prapora društva

in

v nedeljo 7. julija na Ranč Burger
na Venišah, kjer se bo od 14. ure dalje
odvijalo tekmovanje v spretnostnem
jahanju in v spretnostni vožnji dvovpreg.

Vljudno vabljeni!

Piše: Aleksander Videčnik

Povsod na Slovenskem so opisovali poroko in dogajanje prej in po njej kot največji družinski praznik. V naših krajih je bila poroka še toliko bolj pomembna, saj so jo slavili tako na domu ženina kot tudi na domu neveste. Zato je vse skupaj trajalo kar

O Krveski Zefi

Že v eni prejšnjih številčk našega časopisa smo opisali zanimivo "knapovsko" upokojenko v Bočni. O njenih domiselnih dejanjih še danes krožijo razne zgodbe in nekaj teh vam bomo ponovili.

Strašila je kmete

Neki ugledni kmet v Bočni je vedno glasno zatrjeval, kako da ga ni strah, celo samega hudiča da se ne boji. Seveda so takšne lastne hvale spodbudile Zefo, da si nekaj izmisli in se loti širokoustneža. Kmalu se je domislila, kako bo šla kmeta strašiti.

Napravila se je v poljsko strašilo in se splazila v bližino hiše tistega, ki ga ni bilo ničesar strah... Na okno je namestila vejico in skrita v drevesu občasno povlekla za vrstico, na katero je navezala vejico, da je ob potegu vedno po oknu potrkal. Kmet je kaj hitro ugotovil, da gre za naganje in se sploh ni razburjal. Učinka torej ni bilo, toda Zefo je kljub temu prijavil žandarjem v Gornjem Gradu. Ti pa so obupno izjavljali, da Zefinim potegavščinam niso kos... Toda prijava je bila in morali so ukrepati.

Nekega dne se je pri Zefi v koči zglasil žandar in jo pozval, da mu sledi v Gornji Grad na zaslišanje. Za to priliko se je Zefa oblekla prav posebno imenitno! Ob pogledu na njo je ubogi mož postave obupal. Oblekla je kar sedem spodnjic in tako bila bolj

nekaj dni, včasih kar cel teden

Obred poroke v cerkvi je med zadnjimi, toda ne poslednje dejanje. In prav v pripravah na nakanje ohceti je lepota ljudskega izročila. Seveda so se običaji razlikovali med seboj v različnih predelih Zgornje Savinjske doline. Gotovo je bil v okolici Mozirja vpliv spodnje Savinjske doline občuten, med tem ko je v predelu Solčave prevladoval koroški način svatbe. Ta je bil gotovo najbogatejši med vsemi, bil pa je tudi izvirno slovenski.

K sreči je potek solčavske svatbe natančno popisal naro-

široka kot visoka. Seveda to ni bilo prepovedano in moral jo je spremljati na žandarmerijsko postajo v Gornji Grad. Sram ga je bilo hoditi vzporedno z njo.

Poveljnik žandarmerije je dobro poznal Zefo in njene "štose" in se je je hitro znebil. Zabičal ji je, da bo drugič ob podobnih dejanjih nekaj dni prebila v »kehi«. Ko se je vrnila v Bočno, je zmagoslavno razkazovala svoje oblačilo in zatrjevala, da nje že ne more zlepa kdo spraviti v kozji rog.

Bolhe so jo nadlegovale

Si kar lahko predstavljamo, kako je izgledalo v koči Krveske Zefe. Ljudje so pravili, da je imela sicer red, toda po svojem okusu. Od nekdaj je veljalo pravilo, da se ob velikonočnem času hiša temeljito pospravi in uredi okolje domačij. Ker je Zefa neki vaščanki miho potožila, kako da jo bolhe »žrejo«, ji je ta svetovala, da bo sedaj prilika zračenja posteljnine in bolhe so pač take živalice, da ne prenesejo sonca in svežega zraka.

Seveda je veljalo, da so posteljnine temeljito oprali in zlikali, tega pa Zefa ni storila, čeprav je vso posteljnine zračila na vročem soncu. Nekaj dni kasneje jo je vaščanka vprašala, če sedaj bolje spi. Zefa je že imela svoj odgovor: »Ja, v kovtru sem našla veliko luknjo in jo zašila in sedaj ne morejo bolhe ne ven, ne noter, pa je kar boljše...«

Najpomembnejši življenjski dogodek

dopisec Jože Lekše, ki je bil po prvi svetovni vojni v Solčavi učitelj. Izvirnik tega zapisa hrani Zbirka A. Videčnika v Mozirju. Tudi izrazje za določene osebnosti v obredih je bilo različno, vendar je potekalo povsod vse okoli poroke zelo slovesno in izredno lepo. Zato je prav, da o tem obujamo spomine, saj je žal domala vse že utonilo v pozabo.

Današnji obredi oziroma postopki so dokaj poenostavljeni in včasih tudi neprimerni. Veliko so naši ljudje prinesli tujih navad od drugod, namesto da bi ohranili naše, domače! Seveda so danes drugi časi, ki so nedvomno zarezali v naše narodno bogastvo – ljudsko izročilo.

Ko smo omenili Jožeta Lekšeta kot zapisovalca običajev v dolini, moramo omeniti še nekatere, ki so si za to dosti prizadevali. Veliko je ohranil dr. Fran Kotnik,

posebno dosti izročila s Koroške. Tudi Stane Terčak, sin nekdanjega učitelja v Radmirju, je veliko ohranil v svojih zapisih. Ne smemo pozabiti Branka Zemljiča, nekoč učitelja v Solčavi, velikega planinca in plodnega publicista. Tudi učitelj Fran Hribernik v Mozirju je ohranil veliko zapisov o poročnih in drugih običajih pri nas. Vsem moramo biti hvaležni za njihova prizadevanja pri ohranjanju ljudskega izročila v naših krajih.

Seveda je sama poroka bila veliko zaključno dejanje, ne pa prvo in tudi ne zadnje. Vsa dejanja v zvezi s poroko so bila slovesna in so jih ljudje zelo resno sprejemali in spoštovali. V nekaj nadaljevanjih bomo skušali opisati vsaj del bogatega ljudskega izročila v zvezi z največjim življenjskim praznikom naših prednikov.

(Bomo nadaljevali.)

Iščemo stare fotografije

Krst pri Ročniku v Raduhi. Slika je bila posneta leta 1940, poslala nam jo je Vera Ročnik z Raduhe.

Piše: Franc Lesjak

Za opisani primer je zelo koristen naš stari kranjič, dopolnjen s podaljškom in letvicami pod pokrovom, ki imajo zarezo z začetno satnico, da usmerimo graditev satovja v zeleno smer.

Za namestitve letvic z začetno satnico v kranjiču pod pokrovom potrebujemo tri kovinske palice in v sredini kranjiča eno nosilno letvico za razdelitev letvic, lahko so tudi okvirji, ki morajo viseti en centimeter nad podnom, da imajo čebele prost prehod v panju.

V podaljšek s pomočjo dveh nosilnih palic pod pokrovom namestimo okvirje z vdelanim novim ali starejšim satovjem, da lahko dobljen med stočimo. Pred namestitvijo podaljška h kranjiču lahko vložimo matično rešetko med oba dela, da matici preprečimo pot v podaljšek.

S podaljškom kranjiču povečamo prostornino za eno polovico. Močna čebelna družina pri dobrem medenju v kratkem času zgradi poln kranjič satovja in ga napolni z medom. S podaljškom povečamo prostornino kranjiču, da imajo čebele dovolj prostora za med, ki ga daje narava. Ob dobri čebelni paši lahko podaljšek poln medu zamenjamo s praznim.

Novo zgrajeno deviško satovje polno medu stočimo ali zavijemo v folijo, da med v satovju zavarujemo pred vlago. Prazno satovje v okvirju vložimo nazaj v podaljšek in ga vrnemo kranjiču za novo medičino, da imajo čebele dovolj prostora, da v toplih brezpašnih dnevih ne posedajo na naletni bradi.

Jeseni v drugi polovici septembra preselimo čebele iz kranjiča v šest ali večokvirske rezervne panje, lahko več družin skupaj, odvisno od živalnosti družin in kako močne družine si želimo. Za lažjo preselitev čebel iz kranjiča odpremo podnico, končnice in lahko odvezamo eno stranico za lažji odvzem satovja. Na letvici ali v okvirju zgrajeno satovje

Kranjič kot dopolnilni panj

Spomladi čebelarjem veliko časa in skrbi povzročajo nepričakovani roji, posebno po daljšem slabem vremenu. Prvi dan po rojenju je zelo težko na hitro ugotoviti, iz katerega panja je roj, če ne vidimo, katera družina je rojila, ali da je več rojev in želimo roj vrniti izrojeni družini, ker nimamo praznih panjev ali ne želimo povečevati števila družin.

snamemo in čebele ometemo v zraven postavljen prazen panj.

V mesecu septembru ima vsaka

čebele gradijo novo satovje, da imajo prostora za med, dokler medi. V zimskem času, ko nimamo dela pri

Epilog:

1. Kranjič je enostavna zgradba, ki si ga vsak lahko napravi in stroški so nizki.

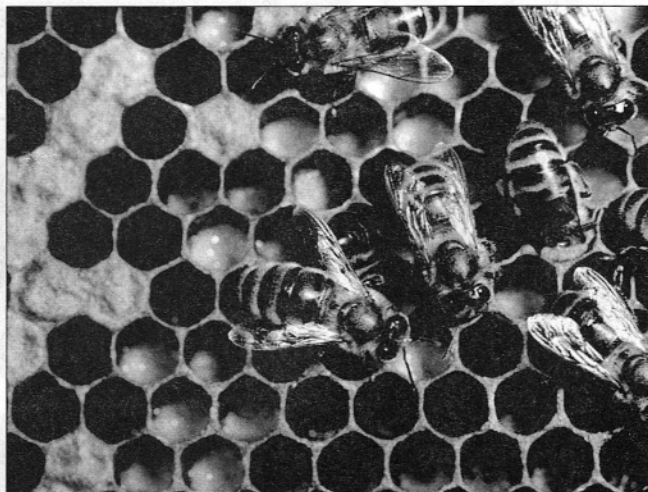
2. Zelo malo dela s čebelami, v glavnem zunanje opazovanje, kako se obnašajo čebele pri vzletu.

3. Kadar med kristalizira, izkoristimo vso medeno pašo in med ponudimo v satovju ali ga stisnemo, da ga izločimo od satovja.

4. V kranjiču zelo dobro prezimijo čebele, lahko jih jeseni preselimo v rezervne panje.

5. S preprostimi nezahtevnim in poceni panjem se bo povečalo število čebelarjev. Čebele, ki so potrebne za oploditev sadnega drevja, bi se enakomerno porazdelile.

6. Med je od živil najbolj čist, ker je čebela zelo občutljiva na strupe, da že med nabiranjem omaga in se ne vrne v panj.

čebelna družina še nekaj zalege. Da ostane narejena družina brez zalege, vložimo zalego v medišče in od slabih družin.

Narejena (preseljena) čebelna družina ob krmljenju za zimsko zalogo in očiščena varoze, začne matica obilno zalegati in so spomladi zdrave in živalne. Po mojih večletnih izkušnjah so narejene družine nadpovprečno dobre nosilke medu in nerojive.

Kranjič je po obliki drugačen od AŽ in podobnim panjem. V čebelnjaku pa ni primerne praznega mesta. Za naseljeni kranjič izberemo drugo zavetno sončno mesto s streho pred dežjem. Ob obilnem medenju močna čebelna družina v kratkem času zgradi poln kranjič satovja polnega medu. Da čebelam omogočimo dovolj prostora za nemoten razvoj, vložimo na zadnjo stran podaljšek z okvirji z vloženim satovjem, da lahko polne okvirje medu iztočimo, da izkoristimo medenje, ki ga daje narava.

V goratem poznem gozdnem medenju nas čebelarje mnogokrat preseneti, da donešeni med v par dnevih kristalizira in v kratkem času so vsi polni trdega medu, da čebele nimajo kam odlagati medičine. Pri kranjiču s podaljškom odvezamo polne medene okvirje in na mesto damo letvice z začetno satnico, da

čebelah, pripravimo kranjiče za naslednje leto v želji, da jih zopet naselimo.

Poletje ni samo čas brezskrbnih počitnic

Poletje ni samo čas brezskrbnih počitnic in oddihov, temveč tudi čas, ko so zlasti dejavni tatovi, vlomilci, roparji in drugi delikventi. Ena izmed nalog policije je tudi varovanje ljudi in njihovega premoženja, kljub temu pa je za svoje premoženje in lastno varnost odgovoren vsak sam.

Pred odhodom na dopust, na poti in na dopustu zato najprej sami poskrbite za svojo varnost. V zvezi s tem lahko storite naslednje:

- Dogovorite se s sosedom ali svojcem, da redno prazni vaš poštni nabiralnik.

- Zaprite vodo in plin ter izklopite vse električne porabnike, ki med vašim dopustom ne bodo delovali.

- Ne odstranjujte rož z oken, ne spuščajte rolet in ne zastirajte oken s temnimi zavesami, ker to storilce opozarja, da ni nikogar doma.

- Preverite, ali so vsa vrata zaklenjena in okna zaprta.

- Ne puščajte ključev na raznih skritih mestih in vidnih sporočil,

pripetih na vratih, da vas nekaj časa ne bo.

- Seznanite sosede, da odhajate na dopust, in jih poprosite, naj občasno preverijo, ali je v hiši oziroma stanovanju kaj spremenjenega.

- Sosedu lahko, če mu zaupate, prepustite tudi ključ stanovanja in mu poveste, kje ste in na kakšen način vam lahko v nujnem primeru posreduje sporočilo.

- Vse vredne predmete pred odhodom na dopust spravite v trezor ali ustrezno varstvo.

- O svojem odhodu na dopust lahko obvestite tudi vodjo policijskega okoliša, saj bo tako na obhodih bolj pozoren na prazno hišo ali stanovanje.

TURISTIČNA KMETIJA NAPOTNIK IZ ŠMIHELA NAD MOZIRJEM

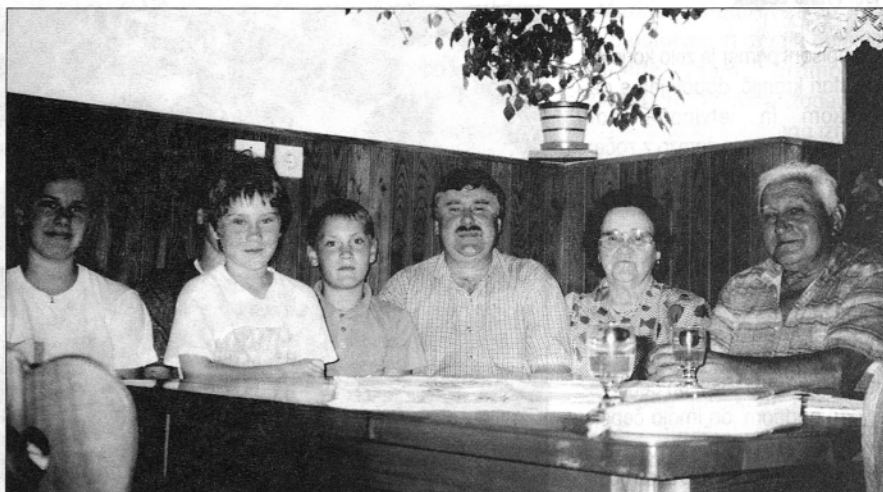
Za dobro razumevanje med generacijami je včasih treba tudi potrpeti

Pri družini Goltnik v Šmihelu nad Mozirjem živijo »ta stari« in »ta mladi« v slogi in razumevanju. Pri Napotnikovih, kot pravijo domačini Goltnikovim, mama Alojzija in oče Ivan skrbita za drobna opravila, medtem ko Jožica in Ivo počasi prevzemata odgovornost za delo na gorski kmetiji. »Človek v svojem življenju doživlja slabo in dobro. Tak je kot vreme, včasih stanovit, včasih togoten. Za dobro razumevanje med generacijami je treba včasih tudi potrpeti. V pogovoru se vedno najde rešitev za vse probleme,« je prepričana Alojzija.

Rada se spominja prvih dni, ko sta z Ivanom začela gospodariti pri Napotnikovih. »V začetku je bilo treba vse popraviti. To smo naredili počasi in postopoma. Prvi je prišel na vrsto hlev, iz katerega smo naredili stanovanjsko hišo... Potem so eden za drugim prišli na svet otroci, štiri fantje in dve deklici. Vsi se še danes radi vračajo domov in ob konicah priskočijo na pomoč. Kar štiriindvajset duš se včasih najde za skupno mizo v hiši,« pripoveduje Alojzija in nadaljuje:

»Včasih smo vse pridelali doma, saj je bilo za »pavra« sramotno, da si je kakšno živilo kupil v trgovini. Kmet je moral imeti doma vse. Tako smo »ta boljše« moko za rezance kupili včasih skrivaj, da sosedje niso opazili.« Danes so ročno obdelavo polj zamenjali stroji, vole, s katerimi so orali, pa traktor z modernimi priključki. Le tu in tam v strminah Napotnikovi travnike še pokosijo ročno.

»Ta glavni« pri tem opravilu je še vedno oče Ivan, ki se kljub svojim triinsedemdesetim letom ne da kar tako. V prostem času, kolikor mu delo na kmetiji seveda dopušča, rad brklja po svoji delavnici. Izdeluje drobne stvari, lotil pa se je tudi pohištva, s katerim so opremili prostore v hiši.

Napotnikovi za skupno družinsko mizo (foto: Marija Šukalo)

V sodobno opremljenem hlevu je mesto našlo dvajset glav živine. Prihodek kmetije predstavlja v večji meri oddaja mleka, za katerega je Ivo prepričan, da je kljub visoki kvaliteti še vedno podcenjeno. V hlevu so namreč krave molznice, medtem ko telice oddajo in jih pozneje, ko so godne za

možjo, ponovno odkupijo. O klanju v klavnica je skeptičen: »Prevoz živine iz domačega hleva do klavnice je za žival zelo stresen, povezan pa je tudi z visokimi stroški. Poleg tega svoje govedo lahko dobiš iz klavnice šele po nekaj dneh.«

Tudi o vstopu v Evropsko unijo Ivan nima dobrega mnenja. Prepričan je, da se bo tako majhnim kmetijam, kot je Napotnikova, bolj slabo pisalo. »Kakšno je kmetovo mnenje o vstopu, nihče ne vpraša. Pa tudi če bi to storili, je vprašanje, kako bi ravnali. To je tako kot volitve. Vprašajo te, potem pa naredijo po svoje.« O izobraževanju kmetov je prepričan, da se mora kmet soočiti z različnimi vprašanji, zato se je vredno neprestano izobraževati: »Danes mora biti kmet vse, od dobrega pridelovalca do živinozdravnika.«

Pred dvajsetimi leti so se ob kmetovanju začeli ukvarjati s turizmom na kmetiji kot dopolnilno dejavnostjo, oddajajo namreč apartmaje. »V času Jugoslavije smo imeli polno poletni pozimi. To so bili predvsem mladi, ki so hodili na smučanje na Golte. Danes pa naši apartmaji ostajajo prazni. Le tu in tam se ob praznikih pojavijo manjše skupine,« se v pogovor vključuje Jožica, ki je bila v času našega obiska okupirana z najmlajšimi člani Napotnikove družine.

Najstarejša Martina se je letos poslovila od osnovnošolskih klopi in se vpisala v gospodinjstvo šolo, medtem ko osnovnošolec Ivi že razmišlja o kmetovanju z očetom ter urno priskoči na pomoč pri marsikaterem opravilu. Le najmlajša Tadeja je še vedno zatopljen v svoj otroški svet in rada popestuje mačko ali kakšno drugo žival, saj teh pri Napotnikovih ne manjka.

GORNJEGRAJSKI UPKOJENCI DOSTOJNO PROSLAVILI POLSTOLETNI JUBILEJ

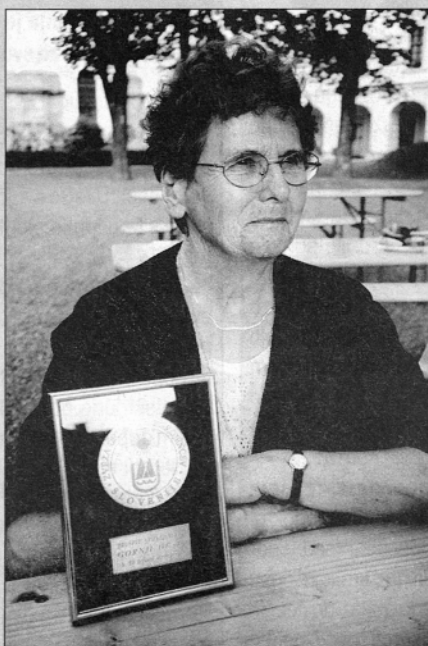
Delovno in vztrajno kot mladostniki

Gornjegrajski upokojenci zase pravijo, da zaradi starostnih tegob ne zmorejo posebnih podvigov, kar pa ne bo držalo, saj je poleg izletov in družabnih srečanj, ki jih organizirajo za svoje člane, njihova prisotnost v kraju vidna skoraj na vsakem koraku. Mladenci in mladenke v nekoliko zrelejših letih praviloma tvorno sodelujejo v številnih gornjegrajskih organizacijah in društvih, torej je zbiranje v upokojenskem društvu samo formalna obveza do stanovske organizacije, kateri se resnici na ljubo razdajajo z vso energijo.

To je potrdilo tudi pravkar minulo praznovanje 50-letnice društva, ki so ga organizirali in izvedli z velikim zamahom. Združeni ob predsednici Heleni Rus so se dostojno spomnili Antona Kolariča, ki je leta 1952 ustanovil društvo, in vseh, ki so v petih desetletjih soustvarjali društveno organiziranost upokojencev od Nove Štife do Bočne. Slednji so kasneje ustanovili lastno društvo, medtem ko upokojenci iz Nove Štife z lastnim praporjem ostajajo zvesti gornjegrajskemu društvu.

Ob praznovanju se je jubilarntov s spominsko plaketo spomnila tudi Zveza društev upokojencev Slovenije, župan Toni Rifej pa je v imenu občine Gornji Grad na oba upokojenska prapora pripel spominska trakova.

Savinjčan

Predsednica gornjegrajskih upokojencev Helena Rus s priznanjem ZDUS (foto: Savinjčan)

Marija Šukalo

ZGORNJESAVINJSKO-ZADREČKO OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

Opravili svečano veteransko dejanje in razvili prapor

Slovenci smo pred enajstimi leti udeležili stoletne sanje in uresničili prizadevanja za samostojno Slovenijo tudi na dejanski ravni. Ločitev od nekdanje skupne države Jugoslavije ni bila zgolj simbolno dejanje, zgodila se je desetdnevna osamosvojitvena vojna, v kateri je bilo treba zgrabit za orožje in v kateri je bila prelita tudi slovenska kri. V vojni za Slovenijo se je znašla tudi Zgornja Savinjska dolina, na srečo brez človeških žrtev in ranjenih, vendar energično in odločno, saj so takratni odgovorni odločno zavrnili predajo orožja JLA. S pogajanjem in brez sile se je razpletla drama z graničarji v Logarski dolini, o pripravljenosti takratne teritorialne obrambe in milice pa pričajo tudi dogodki ob predaji helikopterja JLA na Golteh.

Dejanja torej, ki so vredna zgodovinskega spominjanja, z razvitjem prapora Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Zgornjesavinjsko Zadrebke doline na dan državnosti v Šmartnem ob Dreti pa so dogodki izpred desetih let zaznamovani tudi na simbolni ravni. "Premalo se zavedamo pomena osamosvojitvene vojne," je zbrane nagovoril Jože Kuzman, generalni sekretar Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Po njegovem mnenju je bila vojna za Slovenijo za

nekatero prekratka, slab odnos države do veteranov se kaže v tem, da imajo tiisti, ki so Slovenijo napadli, boljše pogoje za upokožitvev.

"V Sloveniji je danes 19.000 veteranov vojne za Slovenijo. Želimo, da dobijo veteranski status vsi, ki si to zaslužijo. Prepričan sem, da nas bosta v prihodnje ideja veteranstva in nov prapor še bolj združevala," je pred razvitjem prapora, ki sta ga opravila skupaj z Nikom Purnatom, predsednikom OZVVS Zgornjesavinjsko Za-

Družina Brezovnik iz Poljan je prejela častni naziv Slovenska družina (foto: Ciril M. Sem)

Prapor območnega veteranskega združenja je predsedniku Niku Purnatu izročil generalni sekretar ZVVS Jože Kuzman (foto: Ciril M. Sem)

drebke doline, zbranim dejal Jože Kuzman. Prapor je eden od glavnih razpoznavnih simbolov vsake organizacije, zato so se veterani tega območja že kmalu po lanskoletni ustanovitvi odločili, da ta simbol dobijo v najkrajšem času. To jim je s pomočjo darovalcev tudi uspelo.

Za pripravljenost prevzeti odgovornost za tajno skladiščenje orožja in streliva takratnih enot TO bivše občine

Mozirje so zahvalne listine prejeli GG Nazarje Transport in gradnje Prihova, Cinkarna Celje PE Kemija Mozirje, Iskra Feriti Ljubno ob Savinji in Zadruga Mozirje Blagovnica Gornji Grad. Za skladiščenje in čuvanje oborožitve civilnih struktur SO Mozirje pa je prejela častni naziv Slovenska družina družina Brezovnik, po domače Borsečnik iz Poljan nad Rečico ob Savinji.

Savinjčan

MLADA SLOVENIJA

V okviru projekta Vse najboljše Slovenija, ki so ga začeli lani in ga nadaljujejo to poletje, so člani Mlade Slovenije, podmladka stranke NSi, organizirali kolesarjenje po slovenski deželi. Namen projekta je na aktiven, mladim lasten način obeležiti dan državnosti oziroma obletnice samostojnosti. S projektom želijo poudariti, da smo Slovenci po enajstih letih pred novimi izzivi, pri čemer mislijo predvsem na povezovanje v evropske integracije.

Lani so zato prekolesarili predvsem kraje, ki jih je posebej zaznamovala 10-dnevna vojna za Slovenijo, letos pa so se podali na tridnevno "popotovanje" po osrednji Štajerski in

Gorenjski. Začeli so na Ptuj, se preko Celja spustili v občino Tabor in mimo Polzele dospeli v Mozirje. Od

to so se okrepčani podali proti Nazarjam in Gornjemu Gradu ter čez Črnic v Kamnik. Naslednji dan so

obdelali gorenjski del in etapo zaključili v Šentjakobu pri Ljubljani.

Vesna Petkovšek

Člani Mlade Slovenije so se med kolesarjenjem po domovini ustavili tudi v Mozirju (foto: Ciril M. Sem)

6. DRŽAVNO PRVENSTVO V ŠTIRIKRATNI LOVSKI KOMBINACIJI

Odlična organizacija in vrhunski rezultati

Na strelišču LD Gornji Grad so pretekli vikend merili moči najboljši slovenski strelci med lovci. Preko petdeset tekmovalcev iz vseh zvez lovskih druţin se je prvi tekmovalni dan pomerilo v disciplinah lovška risanica in streljanje v tarčo srnjaka, drugi tekmovalni dan, v nedeljo, pa sta najboljše slovenske strelce čakali še preizkušnji v streljanju na premično tarčo divjadi in glinaste globobe.

Gornjegrajski lovci so ponovno dokazali, da so odlični organizatorji, saj je v dveh tekmovalnih dneh prvenstvo potekalo brezhibno, kar je ob koncu tekmovanja poudaril tudi Brane Kurnik, ki je pri LZS zadolžen za strelstvo.

“Organizacija prvenstva, ki nam jo je zapala Lovska zveza Slovenije, je za druţinno velika vzpodbuda. Vseh 74 članov se je pri pripravi prvenstva zelo trudilo, seveda pa je levji delež zaslug za izvedbo tekme treba pripisati tehnični službi in njenemu vodju Naniju Tiršku. Državno prvenstvo je dokaz več, da je to strelišče ustrezno tudi za športno streljanje, predvsem pa sem vesel, da se v dveh tekmovalnih dneh ni zgodila nobena

Dušan Žehelj je postal državni prvak v streljanju na tarčo srnjaka
(foto: Savinjščan)

nesreča. Tudi to verjetno dokazuje dobro organizacijo,” ni skrival zadovoljstva po končanem tekmovanju starešina LD Gornji Grad Ivan Mikek.

Gornjegrajski lovci so se ob dobri organizaciji izkazali tudi kot odlični strelci, saj je njihov član Dušan Žehelj dosegel najboljši rezultat v streljanju na tarčo srnjaka in precej pripomogel, da si je ekipa Savinjsko–kozjanske zveze lovskih druţin Celje v kombinaciji pristreljala drugo mesto, za ekipo ZLD Gorenjske in pred ekipo GL Medved.

Savinjščan

Najuspešnejši tekmovalci DP s predstavniki organizatorjev (foto: Savinjščan)

GALERIJA ŠTEKL GORNJI GRAD

Iz preteklosti v današnje dni

Gornjegrajci svoj občinski praznik tradicionalno začnejo z otvoritvijo likovne razstave. Tokrat so se predstavili člani Kulturnega društva Gal, ki združuje likovne ustvarjalce iz celotne Zgornje Savinjske doline. Udeleženci kolonije so na platno upodabljali predvsem gornjegrajsko zgodovino, ki jo posebej poudarjajo ostanki nekdanje graščine, cerkve in obrambnega stolpa.

Bera upodobitvene domišljije je presegla vsa pričakovanja, tako da so si lahko udeleženci otvoritve ogledali samo del iz sicer kakovostno in korektno obravnavanih tematik. Dejstvo je, in to je dokazala tudi gornjegrajska razstava, da so Galovci v treh letih pod vodstvom likovnega pedagoga Robija Klančnika in akademskega slikarja Denisa Senegačnika, ki je “svoje likovnike” spremljal tudi v Gornjem Gradu, dosegli zavidljiv napredek in z njim povezane uspehe.

V Gornjem Gradu so se predstavili: Nada Zager, Klemen Volovšek, Mateja Ta-

jnšek, Slavica Slāpnik, Mojca Semprimožnik, Branko Rupnik, Jure Repenšek,

Zgornjesavinjski likovniki so druženje v Gornjem Gradu izkoristili tudi za izmenjavo izkušenj (foto: Savinjščan)

Anka Rakun, Mateja in Biserka Krušlin, Danica Jenžovnik ter Ema in Jana Janko.

Pomemben kamenček k razstavi zgornjesavinjskih likovnikov so pod vodstvom likovnega pedagoga Jureta Repenška prispevali tudi učenci gornjegrajske osnovne šole Romana Tesovnik, Nežka Tesovnik, Urška Krznar, Sandra Semprimožnik, Danica Krumpačnik in Aleš Žmavc, celotno prireditev pa so z izbranim programom dopolnile učenke nazarske glasbene šole pod vodstvom prof. Katje Gruber.

Savinjščan

PUŠELJC NA NIZOZEMSKEM

Poleg nastopa na festivalu tudi promocija naše doline

Sredi junija so se članice skupine Pušeljc predstavile v Realteju na Nizozemskem. Na 26. mednarodnem folklorne festivalu so bile spremljevalna skupina folklorne skupine Kulturno umetniškega društva Grifon iz Šempetra. Sodelovanje s Šempetrčani je po prepričanju Ivane Žvipelj, vodje pevk, plod srečnega naključja.

Na festivalu so se poleg savinjskih pevk in pesalcev, ki so bili edini predstavniki iz Slovenije, predstavile tudi skupine iz Nemčije, Paragvaja, Srbije, Kitajske, Belorusije in domače skupine z Nizozemske. Več kot štiristo nastopajočih je prikazalo značilne plesne svoje države. Dopoldneve so pesalci in pevke izkoristili za predstavitev po različnih ustanovah, od domov za ostarele do različnih rehabilitacijskih centrov v bližini Realteja na Nizozemskem. Na samem festivalu so se Slovenci predstavili z dvajsetminutnim programom, v katerem so prikazali plesne in običaje naših pokrajin v različnih nošah. Odmore, ki so jih folkloristi potrebovali za preoblačenje, so popestrile ljudske pevke iz naše doline.

Po prepričanju pevk je bil njihov nastop kljub jezikovni razliki, saj so

Kvintet Pušeljc (foto: Vinko Matjaž)

prepevale v slovenščini, dobro sprejeto. Čas trajanja festivala so vsi nastopajoči izkoristili tudi za predstavitev države, iz katere prihajajo. Tako so članice Pušeljca stojnico na ulicah

Realteja izkoristile tudi za promocijo Zgornje Savinjske doline.

Pevke so v začetku junija izdale svojo prvo kaseto z naslovom Tudi jaz sem rožica. Ivana Žvipelj iz Mozir-

ja, Betka Ročnik iz Podhoma, Marjana Rihter iz Devc, Magda Ermenc iz Radmirja in harmonikarka Dragica Vršnak s Homc so gradivo zanjo zbrale v naši dolini, deloma pa tudi po Koroški. Stare ljudske »viže«, ki so jih nekoč prepevale ženske po vaseh ob različnih dogodkih, bodo jeseni predstavile tudi doma, medtem ko so sredi junija to storile že na festivalu.

Nastop na tako velikem festivalu, kot je bil mednarodni folklorne festival na Nizozemskem, je bil za pevke Pušeljca svojevrstno doživetje. Desetdnevno bivanje in druženje z nastopajočimi iz drugih držav so izkoristile za spoznavanje ljudi in njihovih običajev - tako nastopajočih kot domačinov. O njihovih doživetjih bomo v Savinjskih novicah vsekakor še kaj zapisali.

Marija Šukalo

TABORNIKI ROD SOTOČJE NAZARJE

Pohod za utrditev znanja iz orientacije

Da bi se pripravili na taborjenje in delo z najmlajšimi, so se taborniki vodniki roda Sotočje Nazarje podali na haik - dvodnevni pohod po neznanem terenu, kjer so se orientirali ob pomoči topografske karte, s sabo pa so imeli le najnujnejšo hrano in opremo za bivanje v naravi. Želeli so si utrditi znanje iz orientacije ter preizkusiti psihofizične sposobnosti za taborjenje.

Na pohod so se podali 23. junija, štart je bil pred mozirsko osnovno šolo, s sabo pa so vzeli šotorke, spalno vrečo in najnujnejšo opremo za taborjenje. Taborniki so pot premagovali s skoraj desetkilogramskim »tovorom«. Trasa pohoda jih je vodila čez Brdce do Blat in Dol Suhe nato do Žekovca in proti izviru Mozirnice preko soteske ter ob rečni strugi do skritega prostora ob manjših slapovih.

Po poti so na kontrolnih točkah reševali vprašanja o različnih temah s področja taborništva. Na cilju ob izviru Mozirnice so si želeli postaviti bivak. Tu pa jih je čakalo presenečenje. Čeprav je kraj zelo nedostopen, je bila tudi tu

narava onesnažena z različnimi odpadki, predvsem s pločevinkami, kar potrjuje, da tudi najbolj skriti kotički niso več neokrnjeni. Zato je bila njihova prva naloga očistiti prostor in ga pripraviti za postavljanje bivaka, ki so ga postavili iz šotorskih kril in materiala iz narave.

Bivanje ob Mozirnici je minilo v delovnem vzdušju, saj je načelnik Ivo Collautti pripravil zanimivo predavanje o nekaterih ogroženih vrstah živali v Sloveniji. Večer so zaključili s klepetom ob tabornem ognju. Naslednji dan so po zajtrku pospravili okolico ter se podali do cilja v Žekovcu, kjer so haik zaključili.

Marija Šukalo

SOLČAVA

Po poti narodopisne dediščine

Kmetice in kmetje iz Solčave, Jezerskega in Železne Kaple so lani avgusta skupaj oblikovali zanimivo pešpot, ki so jo poimenovali Kaša, kar naj bi bil narečni izraz za kaščo. Pot je zelo zanimiva in pelje od kmetije do kmetije, še posebej pa je pomembno, da ni preveč zahtevna. Bernarda Prodnik, ki v solčavski občini med drugim pokriva tudi kmetijsko področje, pravi, da je najtežji del poti iz Logarske doline, preko Savinjskega sedla na Jezersko. Ob tej priložnosti so izdali tudi karto, ki je na voljo v informacijski pisarni v Logarski dolini.

S pešpotmi Kaša želijo obmejni turistični delavci pohodnike nekoliko seznaniti z življenjem na kmetijah na obeh straneh meje. Kako so ljudje živeli na tem območju nekoč in kako živijo danes, sta zanimivi vprašanji, ki nujno potegneta za sabo primerjavo in večno vprašanje, zakaj ti ljudje ostajajo v tem, za življenje vse prej kot idiličnem, prostoru.

Kot rečeno, je simbol poti

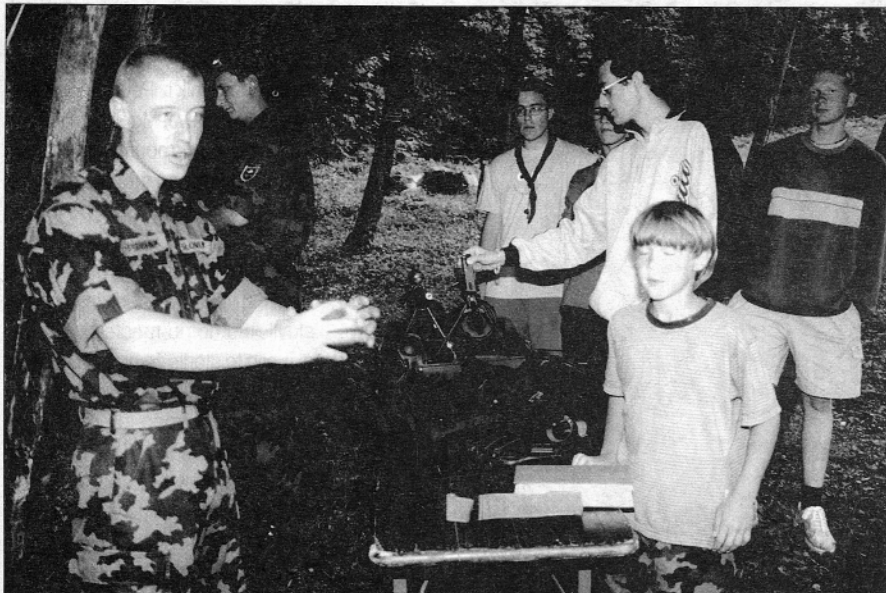
kašča, "kaša", ki so jo nekdaj uporabljali za shranjevanje žita, pa tudi slanine, gnjati, klobas ter jabolčnika in slivovke, vsega torej, kar so na kmetiji pridelali. Za vse, ki se podajo na pot, je dobro poskrbljeno tudi med samim pohodom, saj je mogoče na nekaterih kmetijah tudi prenočiti ali pa zavetišče poiskati v planinskih postojankah.

Savinjčan

MEDVEDKI IN ČEBELICE POD ŠOTORSKIMI KRILI

Dan odprtih vrat slovenske vojaške policije

Na tabornem prostoru na Lazah so najmlajše tabornice in taborniki rodu Sotočje v času od 27. do 30. junija preživljali ene izmed prvih resnejših preizkušenj v svojem življenju. Kar štiri dni brez mamic in očkov, hladne noči pod šotorskimi krili, dolge in temačne ure nočne straže in še kaj so dobobra zvišali mero adrenalina, ki se je pretakal po njihovih žilah.

Pripadniki vojaške policije so tabornikom predstavili pestro paleto svoje tehnične opreme (foto: Benjamin Kanjir)

Kljub temu pa ni bilo hudo. Vestni in odgovorni vodniki so skrbeli za prijetno vzdušje, za pravilno pojmovanje novih preizkušenj in obilo nalog, ki se

jih je bilo potrebno lotiti. Taborniške veščine so stvari, ki se jih je vredno dobro naučiti, saj lahko omogočijo znosno življenje tudi izven varnih domov.

Že prvi dan taborjenja je postregel z mnogimi aktivnostmi. Sestavljanju šotorov je sledil nočni pohod, katerega se taborniki nikakor niso zbal. Utrujeni od dolge hoje so se nato hitro poskrili v varna zavetja zasilnih domov, ki so si jih postavili na Lazah.

Naslednji dan je bil v znamenju vojaške policije. Tabornike so namreč obiskali celjski vojaški policisti. S sabo so pripeljali pse, s katerimi so pripravili prikaz lovljenja in obvladanja kriminalca. Pokazali so tehnike iskanja prstnih odtisov in uporabo osebnih zaščitnih sredstev. Manjkale niso niti puške in pištole, ki jih policisti uporabljajo pri svojem delu. Največja gneča je bila ob bojnem oklepnem vozilu. Policisti so otroke z njim popeljali, da so lahko doživeli občutke, s kakršnimi se srečujejo pri svojem delu.

Najlepši čas dneva so bili večeri in zbiranje ob tabornem ognju. Pesem, družabne igre in smeh so bili zagotovilo, da se naslednje leto zopet srečajo. Najmlajši taborniki, medvedki in čebelice, stari od sedem do dvanajst let, so se v tem sestavu zbirali skozi celo šolsko leto. Učili so se veščin, katerih najboljši zaključek je prikaz za starše. Ti so se jim na taborjenju pridružili zadnji dan.

Benjamin Kanjir

OGENJ KOT ZNAMENJE UNIČENJA
STAREGA IN ROJSTVA NOVEGA

Kresovi osvetlili nebo nad Mozirjem

Po osrednji občinski slovesnosti so na predvečer Dneva državnosti po okolici Mozirja zagoreli mnogi kresovi. Eden izmed njih, tradicionalen od prvega rojstnega dne Slovenije, je zagorel tudi na Brdčkem vrhu.

Kresovanje so tudi tokrat organizirali člani Kulturnega društva Jurij, njihovi Koledniki pa so na srca zbranih potrkali s slovensko pesmijo. Številne udeležence je nagovoril župan Jože Kramer. Za prižiganje ognja so letos simbolično poskrbeli najmlajši, za katere tako radi rečemo, da so naša prihodnost. Za prijetno vzdušje kresne noči stoletja pričakovane slovenske samostojne domovine so poskrbeli mladi glasbeniki Uroš, Andrej in Gregor.

Benjamin Kanjir

GASILSKO POVELJSTVO OBČINE GORNJI GRAD

Tekmovanje s pridihom družabnosti

Občinskega tekmovanja za pokal občine Gornji grad se je letos udeležilo kar sedemnajst desetina iz vseh treh društev gornjegrajskega občinskega poveljstva. Sploh prvič se je tekmovanja udeležila ženska desetina iz Gornjega Grada. Organizatorji, gasilci iz Bočne, so poleg odličnega tekmovalnega poligona pripravili družabno srečanje, na katerem so bili zmagovalci vsi, ki so se tekmovanja udeležili. "Prav temu je tekmovanje tudi namenjeno," je dejal pokrovitelj tekmovanja župan Toni Rifelj, ki je devetim ekipam zmagovalkam podelil pokale.

Savinjčan

Tekmovanja v Gornjem Gradu se je letos prvič udeležila ženska desetina tamkajšnjega gasilskega društva (foto: Savinjčan)

KINO MOZIRJE

Sobota, 6.7. ob 20.30 in

nedelja, 7.7. ob 19.00:

KRALJ ŠKORPIONOV - pustolovski film

Režija: Chuck Russell

Vloge: Dwayne Daniel, David Hayter, William Osborne

KINO NAZARJE

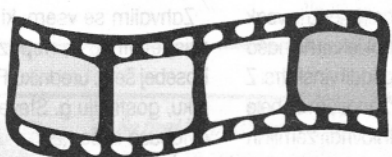
Sobota, 6.7. ob 20.00 in

nedelja, 7.7. ob 17.00

GROF MONTE CRISTO - akcijski film

Režija: Kevin Reynolds

Vloge: James Caviezel, Guy Pearce, Richard Harris, James Frain

KRALJ ŠKORPIONOV

Kralj škorpionov se dogaja štiri stoletja preden je bila v Egiptu postavljena velika piramida. Čarovnica je napovedala, da bo veličasten kralj kmalu sedel na prestol. Okrutni Memnon ne izbira sredstev, da bi se dokopal do tega položaja. To mu skušajo preprečiti zadnji Akadijci, predstavniki starodavnega sumerskega plemena, a kaj kmalu od skupine ostane le pogumni Mathayus.

GROF MONTE CRISTO

Mornar Edmond Dantes je preprost in pošten mladenič, katerega mirno življenje in načrtovano poroko s prelepo Mercedes uniči njegov najboljši prijatelj Fernand. Ta želi Mercedes zase in ga zato prevara. Poskrbi, da Dantesa po krivem obsodijo in da ga pošljejo v zloglasni zapor, kjer preživi dolgih 13 let.

Dantes, zapuščen in razočaran, čez čas pozabi na vse, v kar je verjel. Ves čas razmišlja le o tem, kako bi se maščeval izdajalcem. S pomočjo sojetnika skuje načrt za pobeg iz zapora. Beg mu uspe in kmalu se prelevi v skrivnostnega in bogatega grofa Monte Crista. Z zvijačo mu uspe priti v francosko plemstvo, kjer začne načrtno uničevati človeka, ki ga je prevaral in poslal v zapor.

ZAKAJ TAKO RADI OPRAVLJAMO?

Zamislimo si vsakdanji prizor. Marija hiti s papirji v rokah po hodniku v službi mimo Jožeta in Renate. Renata pa tiho pove Jožetu: "Si videl, kako je včeraj osvajala šefa?" Jože pomenljivo pogleda kolegico in poznavalsko doda: "To včeraj ni bilo prvič." Renata: "Ali res? Povej no!" Če bi ju tedaj nekdo tretji vprašal, kaj se pogovarjata, bi najverjetneje odgovorila, da nič. In prav o tem nič govori ta članek. Gre za opravljanje kot obliko pogovora, ki se ga vsak dan po svetu udeležuje na milijone ljudi in mu odmerja kar precej časa in pozornosti.

Imate radi opravljanje? Ne? Ne morete ga prenesti? Jasno. In vendar mu občasno prisluhnete...takšno nasprotje začuti večino izmed nas, kadar nas opravljanje prizadene. To so ponavadi drobne skrivnosti iz zasebnega življenja oseb, ki niso navzoče.

Zakaj opravljamu prav vsi? Razširjamo in si izmišljujemo stvari, ki niso zmeraj resnične. Opravljanje ni samo ena najstarejših oblik pogovora, ampak tudi ena najbolj razširjenih. In poteka tako v Ameriki kot v preprosti slovenski gostilni, tako na pesku Balija kot tudi v indijanski vasi ob Amazonki. Radovednost, privoščljivost, veselje nad razkritjem skrivnosti in igra domišljije... Vse te značilnosti, ki se izrazijo pri opravljanju, so preprosto človeške. Opravljanje za-

dovoljuje prenekatero čustvene potrebe ljudi.

Večina ljudi presoja opravljanje z dvojnimi merili. Po eni strani se počutijo prijetno, ko poslušajo opravljanje oseb, ki niso navzoče, ali pa celo, če sami opravljajo, po drugi strani pa načelno opravljanje zavračajo, saj velja to v vsaki družbi za dejanje, ki ni moralno zaželeno. Nihče uradno noče imeti opravka z govoricami, še manj z ljudmi, ki so znani kot opravljalci. Z opravljanjem so se že v preteklosti ukvarjali znanstveniki, filozofi in cerkev. Odnos do takšne vrste govoric se kot rdeča nit vleče skozi običaje, pravila vedenja, govornje in traktate od Antike vse do danes.

Kaj je tisto, kar nas žene k opravljanju, ko dve osebi opravljata tretjo, ki je ni zraven? Takšna vrsta pogovora nastane iz potrebe, da se med osebama, ki se pogovarjata, ustvari večja zaupnost. Tudi opravljanje ima svoja pravila. Objekt opravljanja ne sme biti navzoč, kajti potem opravljanje ne deluje. Če so osebe z objektom opravljanja tesno povezane, opravljanje takoj preneha in udeleženci pogovora takoj zamenjajo temo. To poznamo iz izkušenj. Prav odsotnost tistega, o katerem se govori, je prvi pogoj za nastanek govoric, ni pa edini.

Vemo, da niso vsi pogovori o osebi, ki ni navzoča, opravljanje. Na primer: če nekdo pripoveduje o posebnih pivskih navadah osebe, ki jo je spoznal med dopustom, pogovor sicer zadeva osebnostne značilnosti nekoga, ki ni navzoč, toda to ni pravo opravljanje. Naslednji pogoj, da govorica dobi značilnost opravljanja, je, da vsi navzoči poznajo osebo, ki jo opravljajo. Pri tem ni pomembno, kakšno je to poznanstvo. Lahko je bežno, tesno, intimno, ali pa je govora o javni osebi, ki jo navzoči poznajo samo na daljavo. In vendar vsi vedo, za katero gre.

Po drugi strani je opravljanje tudi vrsta zdravila. Nedolžno opravljanje je lahko celo pravi balzam za dušo. Če bi ga opustili, potem bi izginila tudi tista zaupljivost, ki jo ustvarimo z besedami: »To naj ostane samo med nama...«

Milena

Dežurne službe**ZDRAVSTVENO DEŽURSTVO**

Dežurna služba je ob delavnikih od 20. ure zvečer do 6. ure zjutraj, ob sobotah in nedeljah od 7. ure (sobota) do 6. ure (ponedeljek), enako velja tudi za državne praznike, v zdravstveni postaji Mozirje. V času dežurstva so možni tudi zdravniški nasveti po telefonu 837-08-00.

VETERINARSKO DEŽURSTVO

Veter. postaja Mozirje, tel.: 5831-017, 5831-418, 839-02-20, 839-02-21. Dežurni žvinozdravnik je dosegljiv na tel.: 041-724-972. Sprejem naročil in izdaja zdravil: delavnik: od 7. do 8.30 ure, nedelje, prazniki: od 7. do 8. ure. Veterinarski higienik (konjaška služba), tel.: 545-10-31. Ambulanta za male živali: dopoldne: od 7. do 8.30; popoldne: od 16. do 17. ure, vsak dan razen sobote, nedelje, ob praznikih in dan pred prazniki.

DEŽURNA SLUŽBA ELEKTRO CELJE

Dežurna služba izven delovnega časa:
041/387-034 (Nadzorništvo Nazarje)
041/387-032 (Tehnična operativa Šempeter)
Med delovnim časom od 7. do 15. ure pokličite:
5831-910 - Nazarje, 70-33-160 - Šempeter, 420-12-40 - Celje.

DEŽURNA SLUŽBA JAVNEGA PODJETJA KOMUNALA MOZIRJE

Dežurna služba na javnih vodovodih na številki GSM 041 621 950.

Izlet izžrebanih naročnikov Savinjskih novic

Že 8 let sem naročnica Savinjskih novic in jih res z veseljem prebiram. Prvič v življenju sem bila izžrebana, zato ne morem preko tega, da ne bi napisala nekaj vrstic o izletu.

S sestrično Martino sva se zgodaj odpravili od doma, saj sva se tega izleta obe res veselili. To ni bilo zastoj, saj sva že v Nazarjah opazili, da so vsi izžrebani sami prijazni in dobrovoljni ljudje. Kar vedela sem, da bo lep in vesel dan.

Že kmalu po začetku vožnje smo izstopili, saj smo bili povabljeni na odlično malico, ki jo je pripravil g. Dani Grudnik, zastopnik Steyerjevih vin v Savinjski in Šaleški dolini. Pot smo nadaljevali v Steyerjev vinograd na Plitvički vrh pri Apačah. Tam nas je pričakala godba ter odličen prigrizek in izvrstno vino. Ogleдали smo si vinograd in trte, ki so jih posadili znani ljudje, kot je g. Kučan, ga. Vita

Mavrič in drugi. Tudi za Savinjske novice so posadili trto in sicer g. urednik z ženo. Ko smo to opravili, smo se odpeljali v Apače. Tam je bila tekma kočarkarjev, nekateri pa smo si ogledali tamkajšnjo cerkev, katere zgodovino nam je predstavil g. župnik.

Sledila je nogometna tekma, kjer so nekateri uživali v igranju, nekateri v navijanju, nekateri pa smo pili, peli in se veselili. Ogleдали smo si še vinsko klet g. Steyerja in nakupili njegovo izvrstno kapljico. Proti večeru smo se vračali, a kar prehitro je minila pot, saj smo bili vsi zelo dobre volje.

Naj povzamem: to je bil izlet za dušo in telo! V imenu sestrične in v svojem imenu se iz srca zahvaljujem organizatorju g. Franciju Kotniku in gostitelju g. Steyerju.

Ida Mežnar
Center 94

Črna na Koroškem

Dodatek za velike družine

V 26. številki Savinjskih novic smo v članku Dodatek na velike družine pomotoma zapisali, da morajo starši, ki niso uveljavljali pravice do dodatka za velike družine, vložiti zahtevek do 15. julija. V resnici morajo posebno vlogo za dodatek za velike družine dati le tiste družine, ki niso uveljavljale pravice do otroškega dodatka. Družinam, ki so uveljavljale pravico do otroškega dodatka, pa je pravica do dodatka za velike družine avtomatično priznana. Opravičujemo se za napačno podano informacijo.

Utrinek z izleta s Savinjskimi novicami

Jasno jutro je obetalo lep dan. Vsi udeleženci izleta so bili izredno dobre volje, polni pričakovanja, novih dogodivščin. In res, bilo je imenito! Ogleдали smo si košček naše lepe domovine in življenje, ki ga živijo v Plitvici pri Apačah.

Vse se je odvijalo po programu, a mene je najbolj ganilo sajenje vinskega trsa! V ravni vrsti so bile skopane jamice, kjer že raste nov trs. Gospodar g. Steyer in njegova soproga sta vodila obred. Povabljenim sta razdelila že cepljene in že ukoreninjene trse. Slovesno so klicali imena in vsak je pristopil k jamici, pokleknil na našo mater zemljičo in posadil vinski trs. Z vso spoštljivostjo in zanosom so bele rokice greble po trdi ilovnati zemlji in zasipale zlahtno koreninico, ki bo čez tri leta rodila prve grozdne jagode. Gospod župnik je blagoslovil delo pridnih rok, trsu pa želel lepo rast brez bolezni, toče, posebe in drugih nadlog. Trs smo posadili tudi Zgornjesavinjčani. To častno delo sta opravila gospa in gospod Kotnik, drugi pa smo pričeli.

Drugi nepozaben dogodek je bila

pokušina sedem vrst vina. Kapljica se je iskrla v kozarcu, mmm... kako je dišalo... in okus - vsak je bil še boljši. Ne bi se mogla opredeliti kateri je najboljši. To prepustim tistim, ki so večji o tem. Zdaj že malo razumem, zakaj je vinska trta tako opevana in njen sad spoštovan.

Nekdaj so rekli: za kapljico vina, kapljica znoja. Zdaj morda ni več tako, ker je dosti mehanizacije, ki lajša trdo ročno delo. Vse je bilo lepo, vse doživeto, vsa družba vesela in zadovoljna.

Zahvalim se vsem, ki ste karkoli prispevali za ta nepozaben dan. Posebej še g. uredniku Franciju Kotniku, gostitelju g. Steyerju, šoferju avtobusa in še nepoznani gospe iz Gornjega Grada, ki je nas tri, ki smo ostale v Nazarjah brez prevoza, pripeljala pred domača vrata.

Vsem naročnikom pa priporočam, ostanite zvesti Savinjskim novicam, z malo sreče boste šli z njimi na kak lep izlet. Vse izletnike in ustvarjalce Savinjskih novic prisrčno pozdravljam!

Marija Ročnik

Podhom 6, Gornji Grad

ČRNA KRONIKA**TATVINA LESA**

Gornji Grad: 24. junija je D. Č. obvestil dežurnega policista, da mu je znanec iz gozda ukradel večjo količino lesa v vrednosti okoli 600 tisoč tolarjev. Policisti so z naknadnim zbiranjem obvestil dejanja osumili L. S. iz okolice Bočne, zoper katerega sledi kazenska ovadba.

VANDALI V GOZDNI ŠOLI

Loke pri Mozirju: 24. junija so neznani storilci v Lokah pri Mozirju v gozdni šoli razrezali dva šotora in iz njiju odnesli več ležalnih blazin. Škoda gre na račun Športne unije Slovenije.

OBLEŽAL NA CESTIŠČU

Nazarje: 24. junija so morali policisti pomagati »vinsko utrujenemu« M. K., ki je zaspal kar na regionalni cesti. Zaradi oviranja prometa in žaljenja policistov je počitek nadaljeval v prostoru za iztreznilcev.

ODNESEL RADIO Z ZVOČNIKI

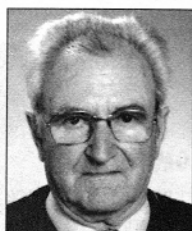
Nazarje: V noči na 27. junij je na Zadrecki cesti v Nazarjah neznan storilec vlomil v osebni avtomobil znamke fiat punto in odnesel avtoradio s CD predvajalnikom in zadnjo polico z zvočnikoma, v skupni vrednosti okoli 100 tisoč tolarjev.

KRESNICKE

V slovenski demokraciji lahko brez posledic govorijo resnico samo opravilno nesobodni.

Savinjčan

ZAHVALA

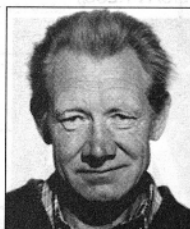
Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata,
starega očeta in pradedka

Martina PFEIFERJA

po domače Favškovega Tina
(12.11.1914 - 25.6.2002)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in vsem znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, izrekli pisna in ustna sožalja, darovali cvetje in sveče ter svete maše. Zahvala tudi dr. Žunterju, monsignoru Vratnarju, g. župniku Luknarju, g. Pozničju in g. Grudniku za poslovilne besede, gasilcem, pevcem iz Bočne in g. Andreju Mikeku za odigrano Tišino.

Žalujoci vsi njegovi

*Še prej ko prišlo je poletje
od nas za vedno si odšel
nam pustil žalost, bolečino
saj zadnjič zvon ti je zapel.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Franca ZAMERNIKA

iz Konjskega vrha
(3.2.1934 - 12.6.2002)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, še posebej dobrim sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrazili sožalje, darovali sveče, cvetje in za svete maše ter ga v velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot. Zahvala velja tudi g. župniku Gračnerju, pevcem in govorniku ter pogrebni službi Morana.

Žalujoci vsi njegovi

*Nihče ne sliši, kako
jočem, nihče mi solz ne otre,
nihče me nežno ne poboža,
in vse molči, odkar Te ni.*

ZAHVALA

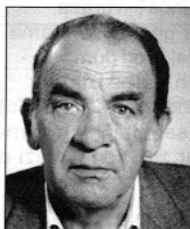
V 56. letu je umrl naš dragi ati

Franc BIBIČ ml.

iz Letuša
(31.5.1947 - 24.6.2002)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje ter darovali cvetje, sveče in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo g. župniku Ivanu Napretu za opravljen pogrebni obred in pogrebni službi Usar iz Vinske Gore.

**Žalujoci: hčere Bernarda z družino, Brigita z Gregom,
Barbara, sin Franci in Helena**

V SLOVO

*Ata, tako na hitro si odšel od nas, ne da bi
lahko še kdaj zaslišali tvoj glas. Srce tvoje
prehitro je ugasnilo, a bolečine v naših srcih
nam ne bo še dolgo zacelilo. Vse bolj prazen
dom je in dvorišče, naše oko zaman te išče.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ata, starega ata in tasta

Antona VERŠNIKA

Tomanovega ata iz Nove Štife
(1932 - 2002)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje, sveče, svete maše ter darovali za cerkev. Zahvala gospodu župniku Lojzetu Ternarju za opravljen pogrebni obred, Antonu Strnadu za poslovilne besede, organistu in pevcem za odpete pesmi, trobentaču za odigrano Tišino, pogrebncem, gasilcem in vsem, ki ste našega ata pospremili k večnemu počitku.

Žalujoci domači in vsi njegovi

MORANA POGREBNA SLUŽBA, CVETLIČARNA

Aleksander Steblovnik s.p.
Parižlje 11 c Braslovče

Telefon: 7000-640 ali 041 665-329

Zadrecke novice

O, zdravo, draga! Lepo, da si se oglasila! Samo trenutek počakaj, da utišam radio!

Usodna bolezen

Upokojenec Alojz se trudi okoli Betke. Francelj ga vpraša: -Zakaj misliš, da je medicinski sestri kaj do tebe?

-Ker me hodi kar naprej gledat...

-V bolnici si, bolan si, kaj je to tukaj takega, če te pride pogledat medicinska sestra?

-Ona ne dela na mojem oddelku, pride tudi ko ni dežuma, sploh pa..., včeraj mi je rekla, da je čas za v posteljo, potem pa je bila tam pred mano!

Napačna uporaba

-Celo noč nisem zaspal! -se žali gost recepciji hotela. -Postelja je vsa razmajana...

-Ste pa prvi, ki se žali, da pri nas ne more zaspati. Vsi drugi v našem hotelu gredo v posteljo iz drugih razlogov.

Obvestilo

Policija išče fanta, ki je dekletom po vasi razlagal razlike med deklicami in ženskami. Čež devet mesecev bodo potrebovali tudi njegovo številko tekočega računa.

To je moja oporoka, Elvira. Če se mi kaj zgodi, boš zelo bogata vdova!

Ustavištop

Štoparka pravi Gustlunu: -Vzemite me s sabo v Maribor, -z dekoltejem se zapeljivo prisloni k oknu avta, -se vam bo splačalo.

-Ustavi raje koga drugega, sem namreč že rahlo v letih in se bojim, da se tebi ne bo!

Zavsedeno

-Šef, jutri bi rabil izreden dopust...

-Zakaj?

-Rad bi prijetno prese-netil ženo.

-Potem ti ga ne morem dati, ga je dobil že njen mojster.

Pokora

Sukoroni

-Zakaj si dobil ukor? -vpraša oče Luka.

-Na morju smo učitelja zakopali v pesek.

-To se ne dela.

-Sam je tako hotel.

-Zakaj si potem dobil ukor?

-Nihče ga ni hotel odkopati.

Povratnik

Mojca pride h Mihčevim na obisk. -Kje imate pa Mihca? -vpraša.

-Ni ga, -pove mama, -zbežal je od doma.

-Oh, kaj pa zdaj?

-Pridi na večerjo. Takrat se običajno vrne, kadar za vedno zbeži od doma.

Ubežnik

-Kdaj se direktor vrne s potovanja? vprašajo upniki tajnico podjetja.

-Vrne? Ne vem. Ko sem naročala letalsko karto, mi je rekel, da za povratno nima denarja.

Zaupanja uredna

-Draga, ker grem na nevarno službeno pot v Alžirijo, -naročuje mož ženi, -sem sklenil, da ti zaupam šifro od blagajne, kjer je veliko denarja.

-Lepo, dragi.

-Samo v primeru, da se mi kaj hudega zgodi, boš odprla blagajno in mi z denarjem priskočila na pomoč.

Mož je na poti na letališče, ko mu zazvoni mobilni telefon: -Da, draga?

-Zmotil si se, dragi, nisi mi dal prave šifre.

Cvetke in koprive

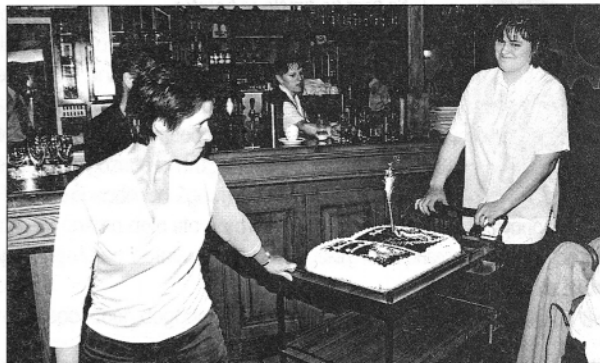
POPOTNICA ODLIČNJAKOM

Gornjegrajski župan Toni Rifelj se vsako leto spomni na najboljše učence v osnovni šoli. Tudi letos je »super odličnjakom« podelil priznanja za dosežen uspeh in jim podelil »napotnice« za nadaljnji študij. (PETICE PRESS)

OBLETNICA TOPLICE

Margareta Atelšek in Fanika Jurjevec, dve vrli Okoninki, sta ob prvi obletnici delovanja društva podeželskih žena Toplica prižgali majčken ognjemet na torti, ki jo je spekla Ida Voler po naročilu ljubenske županje Anke Rakun. Ob prazniku so Okoninke torto prijazno razdelile ne samo članicam društva, ampak tudi stanovskim kolegicam iz Prekmurja in zgornjesavinjskim županom. (TOPLICA PRESS)

ČESTITKE IN POZDRAVI

Ob novem knjižnem rojstvu je Ediju Mavriču - Savinčanu med prvimi čestital Darko Repenšek, ki je za knjigo o Kocbeku prispeval tudi uvodnik. Repenšek se po lastnih besedah počuti vse bolj Gornjegraščana, čeprav se govori, da je vse bližje Ljubljani. Svojo trajno naklonjenost rojstnemu Gornjemu Gradu je na predstavitvi Mavričeve knjige izpovedal tudi prometni minister Jakob Presečnik, ki je pred dnevi Savinčanom z zadovoljstvom odprl nekaj kilometrov avtocestne bližnjice do državne prestolnice. (VLADA NA SONCU PRESS)

Napovednik

Aparthotel Rosa v Podčetrtku gosti cel julij razstavo slikarja Vlada Parežnika iz Mozirja

- Petek (5. julij), ob 17.00. Športno igrišče na Rečici ob Savinji
Turnir v ženskem nogometu
- Petek (5. julij), ob 21.00. Skakalni center ob Velenjskem gradu
Nočna tekma za rudarsko svetilko
- Sobota (6. julij), ob 15.00. Športno igrišče na Rečici ob Savinji
Svečano razvitje prapora Konjerejskega društva Zgornje Savinjske doline
- Sobota (6. julij), ob 14.00. Škale
20. vaška olimpiada
- Sobota (6. julij), ob 8.00. Športno igrišče Žekovec
2. dan športa in zabave Žekovec 2002
- Sobota (6. julij), ob 20.00. Rečica ob Savinji
Večer pod trško lipo
- Sobota (6. julij), ob 21.00. Skakalni center ob Velenjskem gradu
Nočna tekma za pokal Gorenja
- Nedelja (7. julij), ob 9.00. Športno igrišče Žekovec
2. dan športa in zabave Žekovec 2002
- Nedelja (7. julij), ob 10.00. Robanov kot - kmetija Roban
Pohod po poteh Robanovega Joža
- Nedelja (7. julij), ob 14.00. Ranč Burger Venišče
Tekmovanje v spretnostnem jahanju in spretnostni vožnji dvovpreg
- Torek (9. julij), ob 20.00. Narodni dom Celje
Koncert: Huan Vasle, bariton, Leon Engelman, klavir
- Četrtek (11. julij), ob 21.00. Velenjski grad
Koncert Darje Švajger

89,1 MHz
Radio
GOLD!
Savinjski val

Telefon:
703 20 00
Redakcija:
572 47 24
Faks:
572 44 27

Z vami smo vsak dan od 5.30 do 10. ure
in od 14. do 19. ure.

**Čestitke, male oglase in osmrtnice lahko naročite tudi
v uredništvu Savinjskih novic.**

KUPON za brezplačni mali oglas do 10 besed v 28. številki SN

ime in priimek

naslov

NAROČ. ŠT.

Čistokrvne bernardince prodam, tel. 031 747 879.

Prashičke za nadaljnjo rejo ali odajke prodam. Tel. 5844-643.

Prodam telico simentalco, 7 mesecev. Tel. 5841-891.

Prodam bikca sivca okrog 140 kg težkega, tel. 58 41 685.

Kupim bikce stare do 14 dni. Tel. 5728-514 ali 041/749-818, Marjan.

Kupim bikca mesnate pasme, prodamo lepo urejeno kmetijo. Vredno ogleda. 031/836-378.

Prodam bale, letošnja 1. košnja. Tel.: 041/783-449.

Prodam dva gorska kolesa srednje velikosti (18 prestav) po ugodni ceni. Informacije na tel.: 839/50-50 ali 839/50-51.

Telica sivo rjava, A kontrola, breja 9 mesecev, naprodaj. Tel.: 03/5835-559.

Telika sedem dni starega, prodam. Tel.: 03/5841-785.

Prodam prikolico za prevoz živine - nova, naletna zavora in cerada. GSM 041/265-402.

Škoda felicia LXI, l. 96, prevoženih 51.000 km, rdeče barve, drugi lastnik. Tel. 041/217-785.

Prodam fiat uno 1,0, l. 1997, reg. 6/2003, cena 670.000 sit, km 31000, tel. 58 444 77.

Prodam večjo količino silikatne opeke, cena 50 SIT. Tel.: 041/538-126.

Osovino za traktorsko prikolico z kolesi prodam, tel. 031 314 820.

Prodam kosilnico BČS. Tel. 5845-225 - zvečer.

Prodam dele za Zomos APN in BT, tel. 040 387 062.

Ugodno prodam pralni stroj Venus - Gorenje 600 obratov, malo rabljen, tel. 041 453 952, 03 58 66 226.

V Lučah oddamo delno opremljeno dvosobno stanovanje, tel. 041/941-892.

MORDA STE ISKALI PRAV TO

RTV SERVIS PURNAT

Hitro in kvalitetno popravilo vseh znamk televizorjev in radio aparatov. Purnat Zdenko, tel. 83-83-000.

RTV in knjigovodski servis, Zdenko Purnat s.p., Novo Naselje 43, 3342 Gornji Grad.

KMETIJE, GOZDARJI

Gradimo gozdne vlake brez miniranja. Opravljamo tudi vsa ostala dela s strojno mehanizacijo ter kiper prevoze. Kvalitetno in poceni. BRLEC, tel. 041/606-376.

Brlec Jakob s.p. - Avtoprevozištvu, storitve z gradbeno mehanizacijo, splošna gradbena dela, Nožice, Pionirska ulica 25, 1235 Radomlje.

TV SERVIS IN PRODAJA TELEVIZORJEV

Nudimo vam popravilo BTV Evelux in Gorenje ter prodajo BTV Evelux in SAT anten ter servis anten. Prašnikar s.p., 03/5845-194.

Prašnikar Miro s.p., Elektroinstalacije in vzdrževanje elektro aparatov in naprav na terenu. Spodnje Kraše 30, 3341 Šmartno ob Dreti.

ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU

Izvajamo kompletna adaptacijska dela v kopalnicah, popravilo, oplesk ter kompletna izvedba toplotnoizolacijskih fasadnih sistemov (baunit, rofix in demit fasade). Tel. 03/897-73-66, mob. 040/72-42-72.

Milan Klemenčič, s.p., Zaključna gradbena dela, Partizanska 15, Velenje.

POGREBNE STORITVE ANUBIS

Nudimo kompletne pogrebne storitve po konkurenčni ceni. Alojz Štiglic s.p., Radmirje 10, tel. 03/5841-029, 031-654-651, 031/761-388.

Pogrebne storitve, Anubis, Alojz Štiglic s.p., Radmirje 10, 3333 Ljubno ob Savinji.

PESEK, GRAMAZ ALI MORDA UREJATE DVORIŠČE

Nudimo vam pesek za zidavo in omet, gramoz za ceste in drenažo. Polagamo robnike, tlakovce, izgradnja in priklop kanalizacije. Kiper prevozi ter strojne usluge. Tel 839-54-70, GSM 041/651-196.

Pridobivanje peska in gramoz, Burja Terezija s.p., Ter 69, 3333 Ljubno ob Savinji.

STEKLARSTVO TAMŠE, MOZIRJE

PVC okna vrhunskega proizvajalca MIK CE - PLAST, vrata, senčila, vitražna stekla, zasteklitev balkonov, pleksi stekla, uokvirjanje slik. Tel. 031/305-532, faks: 03/839-54-64.

Steklarstvo Tamše, Tamše Jaka s.p., Savinjska cesta 12, 3330 Mozirje.

POPRAVILO PRALNIH IN SUŠILNIH STROJEV

Hitro in kvalitetno popravilo pralnih in sušilnih strojev Gorenje. Jure Dobrovč s.p., Žlavor 8, Nazarje, tel. 5832-525, GSM 041/727-861, GSM 041/793-636.

Servis in vzdrževanje, Dobrovč Jure s.p., Žlavor 8, 3331 Nazarje.

MORDA STE ISKALI PRAV TO

PODJETJE S TRGOVINO
INSTALACIJE IN STORITVE

CIZEJ d.o.o.

Cizej, d.o.o., Braslovče
Parižlje 1, 3314 Braslovče
Tel. 03/70-33-130,
Fax: 03/70-33-136

PESTRA IZBIRA:

- materiala za centralno ogrevanje,
- materiala za vodovod,
- kopalniške opreme,
- keramičnih ploščic (po naročilu).

Montaža! Dostava na dom! Prodaja na obroke!

Obiščite nas tudi na novi lokaciji

Parižlje 12a (bivša Kovinooprema), tel. št. 705 02 80

**Kjer vam nudimo: gradbeni material,
belo tehniko, barve in lake, vijake in
okovje ter male gospodinske aparate.**

Delovni čas:

vsak dan od 7.30 do 18.00
sobota od 7.30 do 12.00 ure

**V soboto 6. julija
vas vabomo na
dan odprtih vrat.**

Naši bralci čestitajo

**Na visoki Upravni šoli je diplomiral
SIMON TRBOVŠEK.**

**Ob tem pomembnem dogodku
mu domači z Dobrovelj
iskreno čestitamo.**

Moški in ženska sta vsak polovica školjke:
kadar sta združena, sta celota.

URŠI in UROŠU

na skupni življenjski poti želimo čimveč sreče,
zaupanja in vere v večno ljubezen.

Sodelavci Savinjskih novic

TEL. 03/83-90-810
info@agencija-svit.com

Vse za vaš dopust na enem mestu!

**VODICE
HOTEL OLYMPIA*****

7 polpenzionov - akcija
do 13.7. 61.000 SIT
od 13.7. do 24.8. 66.000 SIT

**Prenovljen hotel, vse sobe klimatizirane,
SAT TV, ugodno za družine, popusti za otroke,
animacija in živa glasba v hotelu.**

OTOK KRK - BISER MORJA

HOTEL DELFIN, OMIŠALJI

7 polpenzionov od 36.960 SIT dalje

Hotelske sobe imajo tuš, WC, balkon in možnost
dodatnega ležišča. Hotelska ponudba:
restavracija s teraso, caffe bar, lastna plaža
otroško igrišče in tereni za razne športne dejavnosti.
Oddaljenost od morja je samo 30 metrov.

Obiščite nas na Savinjski cesti 4 v Nazarjah (grad Vrbovec) ali na internetu www.agencija-svit.com!

Poštnina
plačana
po
pogodbi
št. 903/99/00

SAVINJSKE NOVICE

Savinjska cesta 4

3331 NAZARJE

DA, naročam se na tednik Savinjske
novice. Naročnino bom poravnal/a na
osnovi računa na TR 33000-3313301838.
Naročilo velja do moje pisne odpovedi.

Ime in priimek

Naslov

Poštna številka

Zavezanec za DDV DA NE

Davčna številka

Datum Podpis

Delovni čas: od 8. do 18. ure

Celje - skladišče

D-Per
7/2002

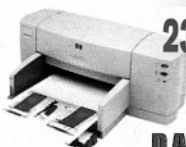

5000010830,27

COBISS 0

**Ne samo, da je poletje tukaj,
čakajo vas še bolj VROČE AKCIJSKE CENE!!!**

AKCIJA - AKCIJA - AKCIJA
HP Deskjet 845C

23.300 SIT

**ZA PEČENJE NA ŽARU
VAM PONUJAMO:**

"pekač" SONY CD-RW CRX175
24x10x40

za samo 19.080 SIT

AKCIJA - AKCIJA - AKCIJA
HP Deskjet 920

DARILO

**BASIS 800MHz, 128MB,
20GB... samo 87.490 SIT**

+ 33.900 SIT

DARILO

HP hladilna torbica

Zelo ugodne cene multimedije, izobraževalnih programov, iger in računalniške literature ter velika izbira zvočnikov.
PRODAJA NA OBROKE (s kreditno kartico KARANTA, EUROCARD in UGODNIM BANČNIM POSOJLOM NLB)

TEL: 03/83-90-810
info@agencija-svit.com

Vse za vaš dopust na enem mestu!

AKCIJA AKCIJA AKCIJA

OTOK KRK - PUNAT
Hotel Park - dep. Kvarner

Do 20.7. in od 24.8.-31.8. **41.500 SIT**
7 polpenzionov že od

Možni tudi

3 in 5 dnevni paketi - od **21.900 SIT**

**POHITITE S PRIJAVAMI,
ŠE JE PROSTOR!**

PULA ali MEDULIN
HOTELI: Palma, Park, Brioni,
Mutila ali Belvedere
do 27.7. (polp. + TT)
5 dni od **40.700 SIT**
7 dni od **56.900 SIT**
10 dni od **81.300 SIT**

Otroci do 12. leta **BREZPLAČNO!!!**
Otroci od 12.-15. leta 50% popusta!

Obiščite nas na Savinjski cesti 4 v Nazarjah (grad Vrbovec) ali na internetu www.agencija-svit.com!